

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal:
Megyeház.

Íde intézendő minden a lap
szellemi részét illető köz-
lemény, valamint az előf-
zetési és hirdetési díjak is.

A lap megjelen:
minden vasárnap.

EPPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bartfai közművelődési egyesület” és a „Sárosmegyei gazd. egyesület” közlönye.

Előfizetési ár:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 kr.
Negyedévre 1 „ 25 kr.

Hirdetési díj:
Háromhados petitsor egy-
szeri hirdetése 5 kr., több-
szoros hirdetés jutányosabb
Bélyegdíj: minden hirdeté-
sért külön 30 kr.
Nyilt-tér minden sor 10 kr.

Szláv törekvések és magyar állam- eszmé.

Inpavidunt ferient ruinae.

I.

Sokszor igen sokszor, tétetett már emlités I. Péter orosz czárnak azon elhíresült végrendeletéről, mely az északi nagyravágyás végnélküliségéről tesz bizonyosságot.

Es eszmelánczolatnál fogva, akkor midőn a pétervári végrendelet említettik, — rendszeren egyszersmind I. Napoleonnak ide vonatkozó jóslata is.

Tudjuk, mikép Napoleon azt mondotta, hogy 50 év alatt vagy a kancsuka fog egész Európa felett uralkodni, vagy köztársaság leendő minden európai állam szerkezete.

Napoleon mondása nem ok nélkül idéztetik. A leguá-b- idöben ismét szokatlanul látjuk éledezni a messze terjedő reményeket.

E remények oly szenvedélyesek, mint a heves szláv véralkat; és oly magasak, mint főnrepedő képzeletük. Mindenütt elégedetlenség s titkolt vagy nyiltan kimondott reményük: hogy van még jövőjük, mely szebb s jobb sorsot hozand rájuk a jelennél.

Elégületlenek keleten, elégületlenek nyugaton. Egy czélra törekednek, mely erejüknek s elterjedésüknek legjobban megfelel — hatalomra és uralkodásra. Nem csak szabadok, de önállók, sőt függetlenek akarnak lenni! Ezen törekvésükben idegenkedéssel, sőt többnyire gyűlölettel tekintenek, a nem szláv és rajtuk uralkodó fajokra.

Nagyravágyó terveiket nem titkolják. Nyilvánulásait nap-nap mellett látjuk. A tudat, hogy sokan vannak, bátorságot ad nekik, hogy vágyaikat és törekvéseiket nyiltan kimondják. Kollár „Slava dzerájá“-nak dythirambicus szelleme most is ott lebeg az egész müvelt szlávtság felett.

Es ebben áll egy része azon veszélynek, mely államunkat és önállóságunkat fenyegeti. A szláv elem Európában tulnyomó többségben

van. területe nagy, s hadi ereje minden más nemzetét felülmúlja.

A szláv törekvések és terjedőség veszélyének legfőbb kutfeje azonban azon viszonyban áll, mely a szlávok és muszkák közt létezik. Ez azon veszély, mely konok aggodalmat okoz; mert a pétervári udvar oly biztos és állandó támasz, melynek segítségével mindenkor kísérleteket lehet tenni a legmagasabb tervek létesítésére is.

Azért nem árt véleményünk szerint — különösen nekünk magyaroknak — ha a tárgyat s a veszély tehetőségét olykor-olykor felújítjuk. Folyton szem előtt kell tartanunk ezen veszély lehetőségét, hogy mindenkor résen legyünk, ha jön a csapás!

Semmi sem ártana jobban nekünk, mintha a szláv muszka törekvéseket kicsinylenők. Elég példa az egész kelet arra nézve, hogy mi fejlődött ki ezen kicsinylésből.

Ily kicsinylés mellett gyöngülhet el a magyar elem is, mely a szláv elem ellen, majdnem az egyetlen védfal. Mert ha e védfal is ledöntetnék — mint a hogy ledöntetett Lengyelország — akkor nincs akadály, mely a Slavia nagy eszméjének útjában lenne.

Mily könnyen lehetne akkor az osztrák-magyar birodalomban létező szlávokat a délkeletiekkel egyesíteni.

Ez azon prognosticon, melyből mi e tárgyat kifejtteni és felvilágosítani akarjuk. A veszélyt ismerni, már annyi mint félig legyőzni.

A főpontok és kérdések, melyeket meg kell fejteni, a következők:

Mily erő fekszik a szláv elemben és szellemenben. — Mennyire haladott mind a kettő?

Mily törekvéseket nyilvánítanak a szlávok — különösen ott, hol nemzetiségüket veszély fenyegeti.

Micsoda viszony létezik a szlávok és muszkák között, milyen az ebből származó veszély.

Vége mily érdekek vannak a magyar elem fenállásához kapcsolva; vannak-e kellei, melyek folytán a szláv törekvések elle-

nében védgátul szolgálhat; és csakugyan oly ellenállhatlanul veszedelmes-e a szláv törekvés a magyar államra nézve?

Azt hisszük, hogy ezen fejtegetés nem meddő. Tartozunk ezzel magunknak, mert ha igaz az, hogy a bátor férfi egyenesen szembe néz a veszélynek, nemzeti öntudatunk, melyet kiválólag bátorság és rendületlenség jellemez, s mely nem szokott volt eddig még a legkritikusabb helyzetben sem csüggedni, egyenesen kihívja az ily fejtegetést.

A szabadság üzelve és az önálló magyar államnak eszméje oly erősen gyökerezik népünk keblében, hogy már azon lehetőségnek gondolata is, mikép ezen önálló állam fejlődésében fentartóztatnék, vagy a birt jogok csonkítást szenvedhetnének, lázas ingerültséget okoz. De ha a magyar érzi is a fenyegető veszélyt, tudja azt is, hogy ha kenyértörésre kerül a dolog, egy percz alatt millió kard és szurony oda áll a küzdőterre, mert a nagy világon e hazán kívül nincsen számunkra hely!

Lássuk tehát mitől tarthatunk, mit várhatunk s helyt miként állhatunk.

Az új kassai püspök.

A király Búbies Zsigmond ezimzetes püspököt és nagyváradit latinszertartású kanonokot, kassai püspökké nevezte ki. — A kinevezés mindentelvé a legnagyobb meglepéssel találkozik. Olyan embert ért a kinevezés, ki a nagyfontosságú egyházi, politikai és társadalmi állásra nemcsak minden tekintetben hivatalos, de egyszersmind érdemeket is szerzett rá. A kassai egyházmegye büszke lehet ujjannan kinevezett főpapjára.

Az új püspök életrajza következő:
Búbies Zsigmond 1821-ben született magyar nemesi családból Ozorán, Tolna vármegyében Atyja Búbies Mihály, az Eszterházy herczegnek uradalmi főtisztje, fedhetlen jellemű, tisztelt egyéniség, anyja Tanhoffer Anna, a női erények és anyai gyöngédség ritka személyesítője volt. Búbiesot komoly tanulni vágyó, törekvő természete a papi pályára ösztönözte. Tanulmányait a győri szemináriumban, majd a Pazmaneumban végezvén, 1844-ben győri egyházmegyében kezdte működését. Aztán az Augustinumba lépett, felsőbb egyházi kiképzetést végett. A hittudományi szigorlatok letétele után 1848-ban a győri

TÁRCZA.

Párbaj a levegőben.

(Amerikai elbeszélés)

Semmi kétség, neje megalta őt. Kezében vannak az írásbeli bizonyítékok egy csomó rózsaszínű levele alakjában, melyek egytől-egyik így voltak ezimezeve:

„Mr. Davis ezredes.”

Szegény Jefferson, ő nem kereste e leveleket, hanem véletlenül talált rájuk. Látogatóban volt barátjánál Davis ezredesnél, a kit magával akart vinni vadászatra s mivel Davis nem volt otthon, unalmában a könyvtárba ment és sorba nézte a képes könyveket. Egy fiók nyitva állott, Jefferson futó pillantást vetett tartamára és meglátta neje kezeirását.

Senki sem fogja egy férjnek indiszkrézió gyanánt betudni, ha kíváncsi, mit írhat neje legjobb barátjának. Jefferson elolvasta az egyik levelet, aztán a másikat és végre a többit; épen az utólsonál tartott, mikor Davis belépett.

— Mindent tudok! — mondá nyugodt hangon Jefferson.

— Rendelkezésre állok! — válaszolt ép oly nyugodtan Davis.

Jefferson kalapja után nyult. A vadászatról már most szó sem lehetett. Távozóban azonban megfordult és szemrehányó hangon szólott volt barátjához:

— Furcsa egy gondolat, a könyvtárban őrizni a szerelmes leveleket!

Másnap délelőtt az ezredes szolgálja két névvel hozott be. Az egyikre ez volt írva: Perry My-

ron, ügynök; a másikon: Hamilton John, papirgyáros.

Davis meghagyta inasának, hogy bocsássa be a két urat.

— Uram, — szólott az első — Jefferson barátunk megbízásából jövünk, hogy az önök közt fenforgó becsületbeli ügy elintézéséről értekezünk.

Davis meghajotta magát.

— Jefferson az egész éjen át arról gondolkozott, hogyan moshatná le a becsületén ejtett foltot — szólott a másik tanu — s végre a következő eredményre jutott: Önök mindketten külön léggömbbe szállnak s egyidejűleg fognak fölemelkedni...

— Az ilyen gondolat csakis egy bolond fejében támadhatott! — mondá hevesen az ezredes. De a papirgyáros nem vette figyelembe a félbeszakítást, hanem folytató:

— Ezer méter magasságban a párbajozó felek mindegyike megtölti karabélyát és ezental annyiszor löhet, a hányszor csak neki tetszik.

— Komolyan beszél? — kérdi még mindig kételkedve az ezredes.

— A lehető legkomolyabban. Így határozta Jefferson barátunk.

— De hisz ez örültség!

— Figyelmeztetem uram, hogy Jefferson barátunk teljesen eszenél van s hogy én minden erre vonatkozó kételyt személyes sértésnek fogok venni!

— S ha nem fogadom el ily föltételek mellett a párbajt?

— Biztos vagyok, hogy elfogadja!

— S ha mégis visszautasítom?

— Akkor ön nyomorult gyáva és Jefferson le fogja önt az utcán ütni, mint egy veszett kutyát!

E világos kijelentes után nem lehetett tovább ellenkezni és az ezredes megadta magát.

— Uram — mondá udvariasan — mikor önök felük érdekét ily szivrebható módon képviselik, én természetesen nem ellenkezem tovább. De engedjék meg, hogy kíváncsiságom kielégítésére a következő kérdést intézzem önökhöz: mi birta Jefferson urat arra, hogy ily furesa módját válasza a megtorlásnak, mikor annyi más rendes uton nyerhet elégtételt.

— James Jefferson nem mindennapinak tartja a sértést, melyet ön rajta ejtett s azért rendkívüli módot keresett ki. A párbaj léggömbben mindenestire igényt tarthat eredetiségre.

A két fél segédei másnap reggel megjelentek a léggömb megtöltésénél. Ezek minden tekintetben azonosok voltak, a mi a berendezést és a hordképességet illeti. A híres Farrel és társa czég készítette azokat s kiszállította azokat a város környékére, a hol a levegőbe fognak emelkedni. Száz lépésnyi távolságban két erős oszlop állott, melyhez a léggömböket hosszú kötelekkel erősítették. A sajkák jó erős nádból voltak fonva és oldalt lörékekkel ellátva.

A két ellenfél elhelyezkedett. A tanuk megtették az utolsó békítési kísérletet, mely azonban természetesen nem vezetett eredményre.

— El! — kiáltott az egyik tanu.

... Abban a pillanatban, a mint a köteleket elbocsátották, az egyik léggömb, — az, a melyben Jefferson foglalt helyet, nyilsebességgel szállt a magasba; a másik ellenben kissé hátramaradt egy váratlan körülmény folytán.

A fák közül, melyek a fölszállás helyét körülvevették, egy fiatal nő rohant elő s mielőtt valaki megakadályozhatta volna, belévetette magát Davis ezredes mellé a sajkába.

SÁG.
Eber E.
fü-tea, *
z. 116.
30 kr.
nincsen véd-
kaphatni Korn

pek
a legnagyobb választ-
gen olcsó árakon 150

ből és aczélból, sokkal
mint fagerelyvel és fa
szállítatnak:
melyek 33 frt | lombos-
35 „ | lombos-
57 „ | lombos-
bb, szállítási taligák az

ara gépeinket minden-
s franco
sa
gyárában

resszere:
ut 80. szám.
s bérmentve.

van csúszos szaggatás
szemint minden fog-
ven állandó használat

megszüntet a fej-
get teljesen megszű-
a szemidegeket.
be beállítások és zeug-
dósságon ajánlatos a
nyomást.
fog- és száj tisztító

tejmósera, hajidegek
a fejörpa elavoltitá-

akodjunk.

ai az itt feltüntetett
felfelé hatva, az
gyut.
a nagynak 80 kr.

szemmel, szemüveg-
Daniel, Gallotsek J. V.
Leagy Gy., Bohrandt J.
mann N. Jarmay Gy.

legolcsóbb árak.
realis kiszolgálat.

tt be nem számítatik)
ező olcsó árak mellett.
mentések. Csomagolás
magolva, la minden.
ago ff Ko. frt 2.00
szarmelange - 4.20
tska - 3.30
hordócska - 4.20
t 4.70 és 4.00
csomagban 4 1/2 kilo

ban 1 kl. tartalommal.

5 és külön frt 1.40
5 kilo - 2.25
50 db tart. - 2.05
4.05

dazon elismerésekr

g.

szemináriumhoz tanárrá neveztetett [ki. Nemsokára ezután hívta meg a már kiváló hírnevű papot herceg Eszterházy Pál, ő felsége körüli miniszter unokái, a fiatal hercegek mellé. Bubics a hercegi család körében két évtizedet töltött, s az ifjú herceg nevelésének vezetésén kívül sok nagy szolgálatot tett a hercegi családnak. Mint az Eszterházy család óriási terjedelmű, de az idők folyamán sulyosan megterhelhet birtokainak önzéstelen zárgondnok, áldozatot nem ismerő fáradsággal oly eredményesen rendezte a bonyolult viszonyokat, hogy a roppant javaknak megmentése kétségtelenül sikerült. Ő az első magyar család, melynek neve nemzeti multunk annyi szép lapjával áll összefüggésben, régi fényét csakhamar vissza nyeri és a magyar főiri társadalomnak ismételt legerősebb oszlopává lesz. — Az 1876-ban Budapesten tartott országos régészeti kiállítást is Bubics rendezte s ekkor oly alapos szakértelemet és oly finom műizlést tanusított, hogy Trefort miniszter sietett őt a nemzeti múzeum tiszteletbeli örvé megnyerésére, mely minőségben két évig tett hasznos szolgálásokat a tudománynak. 1871-ben a monstri ezimzetes apátságot nyerte. 1879-ben pedig rábírt a városi székesegyház több műkincsével gyarapítására, a többi között egy művészi kivitelű csipke-díszszel eláttott oltárterítővel, melynek elkészítésén 40 munkásnő két évig fáradozott. 1881 óta tagja volt Bubics a képviselőháznak is, melynek legtiszteltebb alakjai közé tartozott. Kiválóan érdemes működést fejtett ki a középiskolai törvényjavaslat tárgyalásakor, melynek folyamán főképp a bizottságban gyakori felszólalásaiban a felvilágosított kultúra bátor harcosságát mutatta magát, a nélkül, hogy egyházi állásából folyó kötelemét csak perzre is szem elől tévesztette volna. 1882-ben a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntették ki a közművelődés terén szerzett érdemei elismeréséül, tavaly nyáron pedig a novii ezimzetes püspöki méltóságra emelték. Modora a jószág, előkelőség és finomság harmoniája. Széles látköre, tudományos ismereteknek sokoldalúsága és bősége tanulságossá és lebilincselő hatásúvá teszik a vele való érintkezést. Vonzó-dik mindenhez, a mi tisztá, nyílt, őszinte nemességével. Innen vonzódása a természethez, melynek legkisebb bájá iránt érzékkel bír, nem kerülve ki figyelmét annak legelrejtettebb szépsége sem, mert ő mindebben az örökévalónak, a végzetlen jóságú istennek, látja keze alkotását. Tiszta kedélye, felfogása külsőleg leginkább festményeiben nyilvánul. Mert Bubics a képzőművészetek e terén kiváló helyet foglal el. Kora ifjúságától kezdve legjobb barátja, életének hű társa eseteje volt. Mintegy 60 kiváló értékű képet festett. Új állásában még tíz eddigénél is több alkalma lesz a jótékony cselekedeteit gyakorolni, a közművelődés, a tudomány, az irodalom és művészet ügyét szóval és tettel előmozdítani, pártolni a mások törekvését és megvalósítani a saját magasztos terveit.

Egy nagy fontosságú vasnt.

(A kassa-gálszécs-nagy-mihály-szobráncz-ungvár-munkácsi, illetve gálszécs-eperjesi vasnti vonal.)

Tanulmány, írta: **Láng József** mérnök.

E vonal kiindulási pontjáról — Kassa pályaudvarából — s Hernád folyó mentében Széplakig haladva, egy kanyarulata által a Tarca, innét az Osva völgyébe jut, utóbbiban körülbelül Pető-Szinyéig

— Boldogtalan! — kiáltott ez — mit cselekedtetl?

— Mindent megtudtam és megosztom veled a veszélyt — válaszolt a nő; — ha férjem ellened tör, előbb az én szívemet furja át golyója.

S ezzel megragadta a homokzsákok egyikét s kidobta a sajkából, mire a léggömb villámgyorsan követte előbb elindult ikertestvérét.

* * *

Az ég tiszta volt, e levegő nyugodt és a nap fényesen ragyogott.

A két léggömb, amint kiegyenlítődött köztük a magasságbeli különbség, egyenlően emelkedett. Nyolcszáz méternyire a földtől oly légáramba jutottak, mely a tenger felé sodorta őket. A légi utasok elhagyták maguk mögött a Central-Park-ot, a világ legszébb pontját, mely fenséges tavaival tündéri látványt nyújt; New-Yorkot, két millió lakójával és feltarthatlanul a hullámok végtelen birodalma felé pályáztak.

Jefferson az egész idő alatt egyetlen tekintetre sem méltatta az alatta elterülő csodálatos panorámát, Folyton szem előtt tartotta ellenfelét, ki egy pillanatra elmaradt mögötte. Ugy tetszett neki, mintha a másik sajkában két alakot látta; de eleinte azt hitte, hogy az egész csak érzéki csalódás. De nem! Ott csakugyan egy női alak áll, a sajka karjába kapaszkodva.

Most feléje fordította a nő arcát és ő megismerte a saját nejét.

A vér agyába tödült, ujjai görcsösen kapaszkodtak a puská csövébe és türelmetlenül szólította ellenfelét a szócsövön át:

— Készen van ön?

— Készen vagyok!

Egyszerre dördült el a két lövés.

halad, a Dargó hegyen át Gálszécsbe, a Toplya, Ondava folyót metszve Nagy-Mihályba, a Laborez folyón át Szobránczra, Ungvár, Szerednye, Munkácsra kerül. Az Eperjesre való elágazás Gálszécs vidékén kezdődik, Varannót, Hanusfalvát, Megyest érintve.

Hogy ezen vonal nemzetgazdasági szempontból fontos, azt alig kell bizonyítani.

Először is Kassa, illetve Eperjes Munkácssal való összeköttetése ez uton rövidebb és amennyiben az e vonatba investált összeg kisebb leendő, a személy- és áruszállítás olcsóbban eszközölhető. 2. Nem kell bizonyítani, hogy az eperjes-munkácsi vonal stratégiai jelentőséggel is bír, nyertünk azonkívül egy rövidebb összeköttetést Moldvával is, pláne akkor, ha ez a vonal Husztig és a magy. é. k. vasut M.-Szigetről Bukovinába kiépül. 3. Minthogy ezen vonal, mint 3. rangú tervezetük, a befektetendő tőke kisebb lévén, a jövedelmezősége annál biztosabb; ez annál is inkább ajánlható, mert ezen vonalon a vonatok még elég gyorsan közlekedhetnek, úgy, hogy a forgalom ez által esoribb nem szenved. 4. Minthogy a tervezett eperjes-munkácsi vonal körülbelül 35 km-rel rövidebb a már létező vonalnál és tekintetbe véve azt a körülményt, hogy egyrészt a munkács-beszki vonal az állam tulajdona, másrészt, pedig hogy a tervezett vonalon — noha technikai nehézségek nem fordulnak elő — a vonatok elég sebesen közlekedhetnek és mert kilátás van, hogy ez új vonatot az állam igazgatósága kezelendő, az északeleti vasut kényyszerítve lesz a Munkácson való csatlakozása miatt összes vonalain nagyobb sebességgel járó vonatokat indítani, mely körülmény csak hasznos lehet az északeleti vasut által érintett vidékekre. 5. Az eperjes-munkácsi vonal által Zemplénmegye északi része sokat nyer, amennyiben az több — kereskedelmi szempontból fontos — mezővárossal bír, melyek most csak kocsin érhetők el és a vasuti állomásoktól tőnyire 40—50 km-ternyi távolságban vannak. Hasznos lesz e vasut továbbá Ungmgyére nézve, a mennyiben őt erősödést inkább kizsákmányolhatja, bányáit pedig konkurrensképpé teszi.

Az évente várható személy- és árusforgalom előzetes meghatározására legelőször a stációk forgalmának módszerét (Methode des Stationsverkehrs) alkalmazni, melynek megalkotója Jules Michel francia mérnök. Azt megtudni, hogy egy stáció lakói évente és fejenként hány utast és terhet szolgáltathatnak egy építendő vasutnak, egy már az illető vidéken forgalomban levő vasut évi kimutatásai sikerrel használhatók. Ez esetben a m. é. k. vasuti 1882. évi kimutatásának igénybevételével — mivel ez Zemplén, Abauj, Ung- és Beregmegyet nagyrészt érinti, — megkaphatjuk a kívánt eredményt. Ugyanis a nevezett vasut 1882. évi kimutatása szerint ezen vidéken a stációk lakói évente és fejenként 2.06 személyt, mint utast és 2.482 tonna terhet szolgáltatnak a forgalomnak, mindamellet, hogy az oly stációk, mint például a bodrogközi járásban, a hol a stációhelyek lakói évente és fejenként körülbelül 10.7 utast és 8.6 tonna terhet szolgáltatnak, a számításból kizárattak. Tegyük fel, hogy az építendő eperjes-munkácsi vonalon a következő stációk tervezetnek:

Eperjes, Al-Sebes, Kapi, Medgyes, Hanusfalu, Feketepatak, Agyagos, Varannó Csemernye, Szaczur, Szécs-Polyánka, Parnó, Gerenda, Gálszécs, Hór, Z.-Vásárhely, Pazdics, Nagy-Mihály, Kis-, Nagy-Zalaeska, Lueska, Zavatika, Gajdos-Ubrezs, Szobráncz-Tiba, Karcava, Ungvár, Darócz-Czigányócz, N.-Láz-N.-Szlatina, Szerednye, Bacsava-Dubroka, Kajdanó-Rákos, Iványi és Munkács összesen — az országos statisztikai hivatal kimutatása szerint — körülbelül 66000 lakossal. Az előbbieket szerint számítható évenként — $66000 \times 2.06 = 132.000$ utas és $66000 \times 2.485 = 164.010$ tonna teherárú. A vonal hossza körülbelül 145 km-ter.

Az ezredes ellenfelére ezélezott és a golyó fél lábnyi távolságban Jeffersontól furta át a sajka oldalfalát, Ellenben Jefferson golyója a léggömb burkolatját találta és nagy nyílást szakított benne.

A megsértett férj nem vette ezébla ellenfelét mert attól tartott, hogy golyója a másik alakot találhatná el. Davis léggömbjéből kitédült a gáz és alább kezdet szállni.

Ujra töltöttek és löttek. Az ezredes megint ellenfelét vette ezébla, de csak a sajkán ejtett újabb sérülést. Jefferson golyója megint a léggömb burkolatát lyukasztotta át. A harmadik golyóváltásnál a férj golyója már felülről találta Davis léggömbjét s ez rohamosan kezdett sülyedni.

A gáz sülyöltre tödült ki a repedésen. Jefferson léggömbje eltűnt a magasban és a két boldogtalan lény már láthatta a tenger kéklő tükre, mely elfogja őket nyelni, Egyszere csak egy roppanás hallatszott: a selyemburkolat egészen kettészakadt a gáz nyomásától.

Az ezredes mindent kidobott a sajkából, a mi csak nélkülözhető volt. Előbb fegyverét, melynek már most úgy sem vehette hasznát, aztán a homokzsákokat és végre ruháit is. De mindez nem volt elég, mert a léggömb örületes sebességgel sülyedt alá.

A távolban feltűntek a long-islandi szikla csoportok. A szél arra sodorta a két boldogtalan és valószínűnek tátszott, hogy a kiálló csuesok egyikéhez fogja őket lapítani.

— El vagyunk veszve! — mondá esüggedt hangon az ezredes.

De nem mind a ketten! — kiáltott kedvese. S mielőtt az ezredes megakadályozhatta volna, fejjele előre vetette le magát a mélységbe.

A léggömb hirtelen fölemelkedett és egy pil-

150. km-trig hosszu vonalon egy utas átlag annak 23%-án indul, vagyis 34.5 km-teren. Teher a vonal 44%-án indul vagyis 66 km-teren. E szerint lesz évenként $132.000 \times 34.5 = 4.554.000$ személy km-ter, és $164.010 \times 66 = 10.824.660$ tonna km-ter. Ha egy személy km-terenként átlag 3-6 krajczárt és egy tonna teherárú km-terenként átlag 4-0 krajczárt fizet, akkor az évenkénti bevétel:

személyszállításból: $4.554.000 \times 3.6 = 164.000$ frt.
teherszállításból: $10.824.660 \times 4 = 433.000$ frt.

összesen 597.000 frt.

A mellékjövédelmet, mely az előbbi összeg körülbelül 10%-a, elhanyagoljuk.

Az utasok a vonat egy menete alatt a vonalon $145 : 34.5 = 4.3$ -szer változnak, tehát a kocsik $4.3 \times 6 = 26$ személy által vétetik igénybe; e szerint a vonalon évenként $132.000 : 26 = 5.068$ személykocsinak kell megfordulnia. Ebből kifolyólag lesz évenkénti személybrutto $5.068 \times 3.1 = 15.710$ tonna. Egy teherkocsi sulya 2.5 tonna, terhelve 5 tonnával = 7.5 tonna. Az 5 tonna teher a vonat egy menete alatt $145 : 66 = 2.26$ -szor változik, egy teherkocsi szállít tehát a vonat egy menete alatt $2.26 \times 5 = 11.3$ tonnát. Évenként kell tehát a vonalon $164.010 : 11.3 = 14.514$ teherkocsinak megfordulnia, tehát az évi teherbrutto lesz $14.514 \times 7.5 = 108.855$ tonna. Az évente szállítandó összsulya lesz tehát $15.710 + 108.855 = 124.565$ tonna. Tegyük fel, hogy az 1^m nyomtávu vonalon egy 16 tonna sulyú mozdony használtatik, akkor ennek vonóereje 2285 kgm. = V.

V=vonóerő; S=mozdonyosuly; B=brutto.

$V = (S+B) \left(3 + \frac{1000}{1.5 \times R} + m\% \right)$ hol R = minimal

Radius Eperjes felé = 200 m., m% = maximális emelkedés Eperjes felé cca 12—15%.

Az előbbi képletből lesz:

$B = 3 + \frac{1000}{1.5 \times R} + m\%$ vagy $B = \frac{2285}{1000} - 16$ to.

$B = \frac{2285}{15.33} - 16 = 149 - 16 = 133$ tonna a mozdony által

ezen pályán szállítható teher (kocsik inclusive) = 133.000 kg.

Évenként mozgósítandó tehát 124.565 ton.

133=936 vonat.

A vonat kilométerek száma pedig lesz = $936 \times 145 = 135.720$.

Egy vonat kilométer ára:

1) Igazgatás kilométerenként 6 kr.
2) Pályafentartás és felügyelet 30 kr.
3) Kereskedelmi szolgálat 34 kr.
4) Vonatmozgósítás és műhely 30 kr.

Összesen: 1.00 frt.

Az összes évi forgalomból eredő kiadás lesz tehát $135.720 \times 1 = 135.720$ frt; összbetétel = 597.000 frt.

Évi maradék = 597.000 — 135.720 = 461.270 frt. Kereken 461,000 frt.

(Vége köv.)

Eltűnt milliók.

Dr. Glück Lipót, helybeli köztisztelőben álló ügyvédet csalással, zsarolással s több efféle bűnökkel vádolta Dr. Kompolti Abraham budapesti ügyvéd. Ez ügyre vonatkozólag a mult hét folyamán több városi lap egy szenzációs ujdonságot hozott, melynek czélja szintén az volt, hogy Dr. Glück Lipót ügyvédet a közbecsülés és tisztelet magas polczáról lerántsa, de

lanatra ismét meglátta egymást a két ellenfél. Oly közel jutottak, hogy Davis eltalálhatta volna ellenfelét, ha előbb tul nem ad fegyverén.

— Lőjj ide! — kiáltott kétségbeesett hangon, — nőd a tengerbe vetette magát.

Jefferson hidegen nézett rá, aztán tagadó mozdulattal tette puskáját a sajka fenekére.

Nem volt ez töle nagylelkűség, hanem hideg számítás. Jól kikombinált ő mindent előre és nem akarta Davist egy lövés által a hosszabb halálkintől megszabadítani. Nem telt bele öt perc és az ezredes sajkája a tengerbe merült. A boldogtalan utas még néhány percig vergődött a hullámok színén, aztán nyomtalanul eltűnt.

* * *

Az éj leszállt a tájra és halotti csendesség borult a vidékre. Jefferson léggömbje még mindig repült.

Fásultság vett erőt az utazón. Alatta a végtelen víztükör és fölötte a néma mennyboltozat. A kielégített boszúérzet után fölébredt benne az életkedv és nagyon szeretett volna ismét emberek közzé jutni.

Elmult az éj, de a reggel sem hozott változást. A mozdulatlan atmoszférában a léggömb is állni látszott. Lassanként mind melegebb lett. A nap sugarai tetőirányosan érintették Jeffersont és fájdalmat okoztak neki. Később az éhség is beállott és kinozni kezdte őt.

A hosszú nap után még hosszabb éj következett. Semmi nesz a légürben, a csillagok hideg ragyogása még jobban bántotta Jeffersont, mint a nap forró sugarai. Kezdték önkívületbe jutni.

Egyetlen óhaja az volt, bárcsak szél támadna, mely őt odább sodorja..

37
a mel
Az
alábbi
Lipót
lét, a
litja o
alatt m
a Gol
baden-
Dr. G
túrte é
sem te
Dr. K.
férfiut,
az elt
mástrés
ügyvéd
A
gem, b
nak be
M
ki Dr.
nyában,
vagy
hogy k
és szer
esodálko
meletse
az állit
egyezés
felei é
képez?
türelem
tekintetl
- A
nek csak
let-e ez
sebb sze
lom, hog
lást meg
Hát bizo
ségem,
ügyvéd
Kompolti
A
ellenem
milliókna
totta, vag
többi
törvény
Mint a
jöhetnéne
közokirath
Mert tud
polti Ab
ügyvédi
csalás és
vonatkoz
eperjesi t
lat kitogja
nem. Mil
csak a tel
következő
hám ur f
egyéni
sziroza a
ismerős és
telen, több
ügyvédi j
Azt,
nagy-herc
rahám felj
kifolyólag
Regg
juság kegy
rodva maj
kétségbees
Már
Kezdtet len
tanakodott,
magát alá,
Egys
mintha kö
hök tonyo
ringani ké
S őt
léggömb; e
az eső csap
A har
gelre száraz
Végső
zsinorját és
Egy e
nem volt ar
végső erőme
Megha
a földet, szá
lanul fekvőt
Mikor
— Ho
— A
golul adott
hatszáz és ö
S azalatt mé
Nem e
tartották s m
képviselőnek.

Sárosmegyei hírek.

T. CZ. OLVASÓINKHOZ! Hogy olvasóinknak az előfizetési árak beküldését megkönnyítsük, a napokban küldtük széjjel az előfizetési utalványokat. Azon kérelemmel fordulunk tehát t. cz. olvasóinkhoz, sziveskedjenek díjaikat — ha lehet, postafordultával — megküldeni, mert a napokban tetemes összegre menő nyomdaköltségeket kell fedeznünk s kötelezettségünknek csak úgy felelhetünk meg, ha annak t. cz. olvasóink is megfelelnek.

Az „Eperjesi Lapok“ kiadóhivatala.

Ő felsége előtt. Azon alkalmából, midőn ő felsége körutjában Zemplén vármegyét is megtisztelte látogatásával, valamennyi szomszédos megyének közönsége küldöttségileg adott kifejezést hódolatteljes ragaszkodásának. Sáros megyéből három küldöttség jelent meg, tudniillik a megye, az egyház és Eperjes város közönségének részéről. (A küldöttség tagjainak névsorát lapunk múlt számában heztük.) A küldöttség Eperjesről folyó hó 11-én reggeli 3 óra után különvonaton indult. Előlegesen intézkedés szerint Legény-Mihályiban egy óráig kellett volna időzni — hogy az öltözködést végezze — de közbenjött akadály folytán a vonat pár percnyi időzés után tovább ment s így az egyes küldöttségi tagok a vasuti kocsikban öltöztek fel a díszmagyart. A pazarul feldíszított tökéletes állomásra fél 9 kor értek, a mikor az egyes küldöttségek többnyire ott voltak. Szabolcs megye deputációján kívül, melynek podgyászta elkésett s így a küldöttség csak mint néző publikum vett részt a vaspályai fogadtatáson. A várakozás alatt gróf Andrassy Gyula, a ki lovas tábornoki egyenruhában jelent meg és gróf Andrassy Manó képezték a társalgás központjait. Az udvari vonat pontosan 9 óra 45 perccor harsány éljenzés között rohogott be a pályaudvarba. Ő Felsője ifjú erőben, vidoran ugrott ki a kocsiból, s a lábai elé terített díszes szőnyegen egyenesen az összetömörült küldöttségek felé irányzta lépteit, a hol Molnár István, Zemplén vármegyének főispánja üdvözlő rövid, de lelkes szavakban, a melyekben kifejezést adott azon törhetlen őszinte ragaszkodásnak, a melylyel a legelső magyar ember, a király, felséges személye iránt az egész nemzet viseltetik. A viharos éljenzés elhangzása után ő felsége röviden válaszolt: „Örömmel jöttem, — úgy mond — örömmel fogok itt időzni, ha rövid ideig is.“ Azután kezét fogva Andrassy Gyula gróffal, kocsira ült, mely elé saját lovai voltak fogva. A gróf Andrassy kastélyába érve, megjelent az erkélyen, mialatt a kastély előtti téren a Zemplén vármegyei lovas bandérium gyönyörű lovakon, zsinóros szürke paraszt öltözetben, Rogyay Zsigmond földbirtokos vezetése alatt elvonult. Ő Felsője a legnagyobb meglepéssel szemlélte a festői menetet, s szárnysége által meg is ismételtette azt. Ezután a templomba, majd a városházára vonult, a hol a terebesi testületek és egyletek küldöttségeit fogadta. A fogadás után visszahajtatott a kastélyba, a melynek alsó s ünnepes fényben ragyogó termében a többi tisztelőket fogadta. A személye körüli teendőket Orey báró távollétében, Széchenyi Pál gróf végezte. A küldöttségek következő rendben járultak ő felsége elé: Először jöttek a kir. kamarások és tanácsosok, azután a clericus (Eperjesről Dr. Vályi János, Kassáról, Bubes Zs. püspökök képviselésekben) ő felsége igen kegyesen fogadta a Klerust, kifejezést adva abbéli meglepétségének, melyet benne az egyes hitfelekezettek testvéries összetartása keltett. Szót váltott és hosszasan társalgott a két püspökkel; továbbá Sztompák, Kotradov Sass Bertalan kanonokkal, s Pletényi Endre apát plébánossal. Majd a katonaság s ezután a vármegyék küldöttségei tisztelegtek, a mikor ismét Molnár I. tartott rövid, de lelkes beszédet, mely a vitam és sanguinem ősi áldozatkésztség nyilvánulásában érte tetőpontját s a törvényhatóságok által harsány éljenzéssel fogadtatott. Ő Felsője igen szépen apostrofálta ezen ősi hűséget. A király többeket bemutatott magának. Főispánunkkal is váltott pár szót, a mikor megjegyezte: „bizony Sárosból sokan jelentek meg.“ Ezután jöttek az izraelita hitközségek küldöttei, majd Eperjes városának képviselői Matyasovszky Tamás vezetése alatt, megköszönve az atyai gondoskodást, a melylyel egy romba dőlő város újjá teremtését eszközölte. Ő Felsője csaknem valamennyi küldöttségi taggal váltott egy pár szívélyes szót, így a főispánnal, alispánnal, mindkettőtől leginkább a város rekonstrukciója iránt tudakozódott, beszélt még ő felsége Roskóványi Miklóssal, Kalmár Tivadarral, dr. Fúzy Bélával stb. Minden szerénységgel nélkül mondhatjuk, hogy a sárosmegyei küldöttség leginkább tünt ki a többiek közt, úgy számról, mint külső megjelenésére és díszre nevére. (Hogy mást ne említsük csak Bornemisza Adám díszruhájában három ezer forintnál többet került) Ezzel a fogadás és tisztelgés délután 1 órakor véget ért, s ő felsége a részére elkészített lakosztályba vonult. — A küldöttségek tagjai ezután a városban különféle helyiségekben a legnagyobb vidorságban költöztek el az ebédet, a melynek fűszere — toasztok sokasága, — természetesen nem hiányzott, mely alkalmával Bubes Zsigmond püspökünk többek között kijelentette, hogy Kassán körünkben akar és kíván végleglegesen maradni. Alispánunknak egy humoros figyelemzetésben a nősülést kötötte lelkére. Palugyay Gusztáv törvényszéki elnökünknek pedig daliás természet magasztalta, a kiből — úgy mond — a szellemi tényezők is egyensúlyban vannak a testi erővel. Megjegyezzük, hogy úgy megyénkben, mint a szomszédos megyékben is a szépem is nagy számmal volt képviselve. A küldöttségek az esteli vonatokon szétoszlottak. A sárosmegyei az nap este 10 órakor érkezett Eperjesre.

Az eperjesi „kereskedelmi ifjusági egyesület“ alakuló gyűlése. Folyó hó 4-én délutáni 4 órakor nyert végleges megtestesülést az egyesület, mely tulajdonképpen lapunk egyik cikkétől veszi eredetét. A gyűlést, a kereskedelmi ifjusági egyesület végrehajtó-bizottsága által felkért elnök Podraczky János vezette s melyben a főnök urak közül többen s a kereskedő ifjuság is szép számban megjelent. Az elnök megnyitván a gyűlést, szép szavakban köszöntötte meg, a bizalmat melynek — úgy mond — minden tekintetben megfelelni feladatának ismeri. Bemutatja a gyűlésnek a tisztikart, mely következőképpen alakult. Elnök Podraczky János, alelnök Thror Gyula, pénztárnok Mitske Ede, titkár Oszvald Károly, jegyző Sziklay Mihály, könyvtárnok Landau József, házmester, illetőleg háznagy Szapári Géza. Elnök az alapszabályok felolvasására Sziklai Mihályt kéri fel. Az alapszabályok minden egyes pontja gyökeresen átmozdított. A helyeszközlésről — az egyesület teendőinek ezen legfontosabb ága — szóló §§-ok egyhangulag elfogadták. Hosszasabb vita tárgyát képezte a kártyajáték forgalmi összegének megállapítása s korlátozása, hol Thror alelnök gyakorlati indítványt tett. Azonkívül a közgyűlés kebeléből hármast bizottság küldetett ki, az egyesület igényeinek megfelelő lakást keresendő. A bizottság tagjai Szalay Sándor, Huszti Samu, Mikó János, a hivatalból a háznagy. Azonkívül elhatározott, hogy az elnök, pénztárnok és titkár a főnök urak támogatását és pártfogását kikérendő, minden egyes kereskedő céghez személyesen ellátogat. A legközelebbi gyűlés f. hó 18-ára tűzött ki melyre az érdeklődők meghívattak. Ezen lépéssel már bizonyossá vehetjük az egyesület megalakulását, főleg ha élén oly páratlan buzgalmu elnök áll, minő Podraczky ur!

Uj harang. Eperjesen, f. hó 8-án a délutáni órákban a mult év augusztus 11-én megrongált harang helyett egy új harang huzatott fel, melynek felbocsátását nagy néptömeg nézte. A harang igen szép öntésű, Thuri János és fia jónévű harangöntőjében készült, szép alakú öntése díszes készítőjének nevével. A harang egy oldalán a következő latin felirat olvasható: In honorem coelestis suis patroni fieri Me curavit ex oblatiis piis fidelum peculiis eccae Bajoriensis franciscum X. A. V. Jávorszky parohus. Körül pedig: „Öntötte és felszerelte Thury János és fia Budapestben.“ Adja az Eg, hogy számos évekig szólítsa érezhangjával a hívőket az Isten csarnokába.

Aj bengáli gyufák ellen. Esténként, midőn a korzó a járókelőktől tömegesen látogatott, egynehány fizető kedvtöltéssel a bengáli gyufák kísérteties íjlesztő fényével remítik meg az amugy is gyenge idegzetű hölgyeket, kiknek május 6-ka szomorú napja még élénk emlékezetükben áll. Rendőrségünk a helyett hogy intézkedne, hogy ily látványok legalább az utcán meg ne történjenek, vagy a forgalomból kizárják, az ily látványok még is a leghalásabb publicuma.

Az eperjesi collegium történetéhez. Most, midőn a collegium teljesen felépült, nem lesz érdektelen pár sorral multáról megemlékezni. Ezen intézet száz év óta a lutheránusoknak a pozsonyival vetélkedő fő tanintézetek. A szatmári béke után a jezsuiták foglalták el a templommal együtt. Még Mária Theresia idejében is a lutheránus papnak nem volt szabad külvárosi távol fekvő lakából, a városi hatóság engedelmével nélkül a városba bejönni, rendőr kísérettel, ha beteget vagy jhaladoklót látogatott és halottakat temette. József császár alatt a türelmi rendelet következtében megszűnt ugyan ez állapot, de a lutheránusok költségén épült templom és collegium, mely a jezsuita rend eltörlése után katonai élelmezési raktárról szolgált, nem adatott vissza a hitfelekezettnek. Midőn József császár Eperjesen keresztül utazott, az egyházi kerület küldöttséget menesztett Fejérvári Károlynak elnöksége alatt az uralkodóhoz azon kérelemmel, adja vissza a vallási és közművelődési szempontból emelt épületeket azon vallásfelekezettnek mely azokat saját költségén építette fel. A császár szívesen fogadta a küldöttséget, de figyelmeztette, hogy a mit egy fejedelem ajándékoz, azt egy másik ismét elveheti, biztossabb lesz tehát erősebb jogcímet szerezni: ő árverést fog elrendeltetni, legyen akkor a kerület a vevő. Így is történt s midőn a kitűzött napon a kerület képviselője a kikiáltási árón ötezer forintot belül még egy ezer forintot ígért, nem találkozott senki, a ki az árverést folytatni akarta volna. Így jutott a collegium ismét a lutheránusok kezébe, de a katonai kintstár csak vonakodva írtette ki az épületet, sőt a francia háborúk alatt ismét megkísérelte az elfoglalást. Egyszer be is hajtatta már a társzekeret az udvarba s kezdte a lisztes zsákokat a folyósókban lerakni. Seunaris azonban, a leányiskola tanára, egy indulatos kis zömök ember, bátran leibe állott a katonai élelmezési biztosnak, s hol a törvényre hivatkozva, hol szép szóval, hol fenyegetőzve, oly hatalmasan védte a lutheránusok birtokjogát, hogy a biztos megijedett, visszahelyeztette a lerakott lisztes zsákokat és eltávozott.

Egerben rosszul megy Jakab Lajos színtársulatának. Ot hét alatt 30-at játszott s még eddig az ungvár-egri 500 forintnyi utiköltséget sem kereste be. Szombatokon kívül, mikor a zsidók nagyobb számmal látogatják az előadásokat, egyetlenegy nap sem volt, melyen az ottani majd 70 frtra rugó előadási költségét bevette volna; de igen is volt legalább tíz olyan előadás, melyre a csekély bérlet mellett 20 frt is alig jött be. Pedig a társulat tetszik s a játékrend oly változatos, hogy öt hét alatt három új operett és tizenkét más új dongságot adtak elő. A rossz időnynek legkiáltóbb bizonyossága az, hogy mult szombaton a drága jogdíjas és szépen kiállított „Királyfogás“-ra —

csupán a rendes napi költség mellett — 29 frt defizit volt. Ez annyival inkább fájdalmas, mert a társulat Eperjesen és Ungváron meglehetősen keresetnek örvendett s épen Eger hagyja cserben, melyért az igazgató úgy a szervezés, mint a kiállítást illetőleg áldozatot hozott. A baj oka talán ott van, hogy Réthy Laura 16 fellépés után egy hó alatt 640 frtot kapott. Ily kiadás pedig sok a jelen körülmények között egy tágnak, mert a nevezett összegből a társulat harmadát lehetett volna kifizetni. — Így olvassuk ezt a „Színészek Lapja“ című hivatalos lapban. Tehát még sem oly rossz az a rossz hírből álló Eperjes!

Az eperjes-munkácsi vasút. Egyik cikkünk bővebben emlékszik meg e vonal fontos voltáról. E helyütt csak pár szóval emléksznünk meg a gazdaságosságban nagy érdeklődést keltett s tervben levő pályáról. E vonal által érintett vidék a természet által bőven meg van áldva, mely azonban csak akkor váltathatik hasznára az ott lakóknak, ha terményeik számára a nagyobb, bár távolabb fekvő piacot öleső szállítással könnyebben elérhetővé tesszük. Dacára annak, hogy a vidék egy elsőrangú vonattal el van látva, az Eperjes és Kassára vezető államuton a teherkocsik egész raja található, pláne a nagy-mihály-ungvári munkácsi és nagy-mihály-varannó-gálszécs-eperjesi vonalon, mely városok vasuton vagy általában nem, vagy csak nagy körutakon elérhetők, noha azok mint az egyes járárok kereskedelmének gócpontja — a vasuti állomásoktól igen nagy távolságban fekszenek. E vonal hiányát érzi leginkább a földbirtokos és az egész vidéken tengődő iparvállalatok, nevezetesen vasgyárak, műmalmok, kő-, sóbányák és a fakereskedelem stb., melyek öleső és gyors közlekedési eszközök hiányában még mindig csak az embrio stadiumában vannak. Kereskedelmi cikkek: buza, rozs, árpa, burgonya, len, kender, len- és kenderfonalanyag, cukor, répa, bor, gyümölcs, szarvasmarha, juh és sertés, tolyga, tüzi és szerszámfa. A bányatermések sem ritkák ezen a vidéken, nevezetesen a soóvári konyhasó, mely Zemplén és Ungban togyasztatik, a Nagy-Mihály vidékéről származott mész és terméskő, beregmegeyi és bártfai ásványvízek, a remetei és antalóczi vasgyár. Iparvállalatok, a nagysárosi műmalom, a kassai keményítőgyár és műmalmok, a nagy-mihályi, ribnyiezei és ungvári gőz- és műmalom, az ungvári fagyár, a karesavai téglagyár stb. fűrdőhelyek és nyaralók: a vonal irányban esik Bártfa Sárosmegyében, Ránk Abaujban, Szobránc Ungban, Hársfalva, Irányi, Szolyva és Polena Beregmegeyében. Hogy ezen vonal nemzetgazdasági szempontból fontos, azt alig kell bizonyítani.

Gyászír. Vettük — s adjuk — a következő gyászírt. Meliorisz szül. Malóter Natália saját, nemkülönbön gyermekei: Meliorisz Miklós s ennek neje szül. Hlatky Olga, gyermekük: Miletta; Meliorisz József, ennek gyermeke: Béla; Meliorisz Lajos, továbbá nővére öz. Ganczaugh Istvánné szül. Meliorisz Anna s több rokoni nevben mély fájdalommal jelenti felejthetetlen szeretett férje illetve anyjuk, nagyatyjuk, ipja és fivérének Meliorisz Gergelynek f. évi szeptember hó 5-én, délutáni 3 órakor, életének 87-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi szeptember hó 7-ik napján, d. u. 3 1/2 órakor, saját főútczái házából nagy részvét mellett az ágost, evang. hitv. szertartása szerint lettek az eperjesi családi sírboltba örök nyugalomra helyezve.

Sok pénz és szép felesége volt egy Jusko nevű nagy-sárosi gazdának. Oly két ritka „tulajdonság“, melyeknek egyike is boldoggá teheti az embert, s mégis ha karöltve fordulnak elő, nagyon gyakran veszedelmet zudítanak a halandó fejére. Régi dolog hogy az asszony ingatag, s pénz is ingó dolog. Mindkettő nagyon könnyen meging és elillan. Ez a szerencsétlenség történt meg Jusko urammal is. A felesége szemet vetett egy csinos legényre. A legényke egy napon Amerikába utazott. Másnap a menyecske elkérte férje takarékpénztári könyvecskét s azon ürügy alatt, hogy megtakarított pénzüket csatolhassa a tökéhez, bejött Eperjesre, kivette a takarékpénztárból férje 500 forintját s most vigan cseveg a férj uram szarvairól szeretójének — Amerika partjain. Tanulság: Aegusszemekkel őrizze mindenki oldalbordáját — ha szép.

Örült és nyavalyatörős. Nagy zene-bonát idézett elő folyó hó 5-én a fazékarulók piacán egy K nevű helybeli egyén, a kit nyavalyája éppen a fent említett veszedelmes helyen támadt meg. Három asszonynak valamennyi fazékán végig hentergett. A fejét vesztett fehér nép nem volt képes megakadályozni kárát. — Ugyanezen napon városunknak egy másik szerencsétlen teremtését örülségi roham fogta el, még pedig a vaját áruló asszonyok közelében. A legnagyobb phlegmával, mely még a komoly szemlélet is mosolyra ingerlé, vagdalta az asszonyok vajas csuprait. Az irtó háborút megakadályozandó, megjelent a rendnek egyik bátor öre a tett helyén, de az örült ezzel is úgy tett, mint a vajas asszonyokkal, t. i. földhöz vágta. Erre két, majd négy rendőr jelent meg, a kik aztán nagy nehezen megfékeztek az örült rendkívüli erejét.

Megakadályozott szerencsétlenség. A Berger-féle vendégfogadó alsó termében a mult hét egyik estéjén egy függő lámpa lezuhant s a meggyuladt kőolaj a lámpa alatt almenő pinczernő ruháján végig ömlött. Az ijedségen kívül azonban komolyabb szerencsétlenség nem történt, mivel két jelenlevő intelligens fiatalember a tüzet eloltotta.

Kedélyes ítolvajok. S. községben egy fuvaros istállójából két ismeretlen tettes három lovat eltojvált. Midőn a kapun kifelé mentek, az éjjeli őrk

megkérde volt a ve lett; de. Az május h javára b lesileg k jezte. Le esetekben hivatnak fenforgó méltó m folyó év kérvényi az eddig ményhez képviselő tartott k Kö Sándor l való véd melyben 180-an j az, hogy tömeges szerzeses séges est céljáról ner és l elsőnek felszólalt küldött k teljes szatúzóltó prcbgya került. A annak h fel, s ke vésőre a felső abl volt a m gyakorlat idején m alkalmazt gel szerz községek négyféle frtos, 210 látva 6m szállítási l 3 év alatt Dacára a szerződés boesátkoz szükségét ségek egy hogy anit eszköz be hogy idő fogják re Pót a havi pő dő-nál r ban levő elmaradt Bei október l tettek m szolgabir Mag velést ter felkérletne a megjel sen meg szeptemb Czé mes evan Eperjesen kollégiumi szakvizsg Eperjesre nattal ut evang. p A l miniszter tet intéz kedelmi a kebelb kat, mis sorban a igénybe berendez gyalások Ajánljuk kereskedo hathatósá polgárság Erc és folyta még ped Pozsonyb Máramar sóban, N Pécsett megyeház nek. A k, a ki hogy fol illetékes l

közbenjárójuk lesz a miniszternél. Ezzel a zavargás lassankint véget ért, a munkások oszladozni kezdtek. Százhuszonöt éves ember. A Figaro írja, hogy Egyiptomban. Minichben, egy százhuszonöt éves beuszultottnek jöttek nyomára, ki tehetségeinek teljes birtokában van. Ez az egyiptomi résztvevő Napoleon egyiptomi hadjárataiban, kenyérszállító volt a köztársasági hadseregben. Falujából hetenként egyszer még most is elyalyogol a három órájára és Szamohi-utba, hogy Saríhi basát meglátogassa. Egy egyiptomi hírlap állítolag azt írja, hogy az öreg nősülni készül és pedig egy husz éves lányt vesz feleségül.

A Pertu. Hírlapi uton kér egy valaki felvilágosítást az iránt, hogy mily kifejezésekkel illik a — pertu poharat felajánlani! A kérdés furcsa és bizonyára a kíváncsi kérdezősködő az első, a ki e tárgyban utasításra szorul, de azért iparkodunk lehető komolyan válaszolni. Két barát közt a pertu csak köntösben köttetik meg és pedig úgy, hogy az idősebb felszólítja az ifjabbat a testvérpohár ültetésére. Hogy milyen kifejezéssel szólítatják fel az illetőt, az attól függ, hányadik pohárnál történik meg a pertu. Az első pohárnál rendszeren az járja: Uram, régi óhajom, hogy önnel megigyam a tetupoharat, nincs ellene kifogásod, tehát? A második pohárnál: Mégis különös, hogy két ily derek fiéző, mint mi, magázza egymást! Isten éltesen bruder. — Vagyis: Pajtás — ne nagyságoljunk egymást ezentúl! A harmadik pohárnál csak így egyszerűen: Hunezut az ur! — s ez a legnépszerűbb formula. Az ur, kibez e felszólítás intéve van, a mellett, hogy elismeri, mikép ő hunezut, fenéig őríti a poharat és új pertu testvérel jobbról-balról összecsokolódik. Hogy a további poharaknál milyenek a kifejezések, arra megtaníthat a bor, a mit ily körülmények közt a további poharakból kihörpöntünk. Mindez áll, ha két barát köt pertuságot. Barátom kívül még csak barátóval képzelhető a pertu. Azt úgy szólítják fel rá, hogy kérünk tőle egy esőket. Ha ad, akkor bátran „per te” szólíthatjuk! Probatum est.

A kik haragszanak B. községben esett meg a következő vig házassági történet: A. ur volt a vőlegény és K. kisasszony a menyasszony. A fiatal pár nagyon szerette egymást, s épen ezért nagyon sokat csizakodott is egymással. Ha A. ur a község valamelyik széjjének ablakára mert nézni, vagy ha K. kisasszony csak egy pillanatra szóba állt a b-i lovak egyikével, készen volt a perpatvar. E perpatvarok kezdője rendszeren A. ur volt, s K. kisasszonynak végtelen örömet okozott az, ha A.-t dühösködni látta. „Féltékeny — tehát szeret!” — gondolta magában, s a hol csak tehetett, mérgecsipette vőlegényét. A vőlegény azonban végre is észrevette a dolgot, s féltette magában, hogy sohasem fog haragudni többé. Meg is tartotta ezt, a min K. kisasszony természetesen nagyon bosszankodott. Ebben a különös háboruban aztán megérkezett az — esküvő napja. A vőlegény kifogástalan díszben megjelenik, benyit a menyasszonyához s legnagyobb bámulatára ott találja a menyasszonyát — teljes hétköznapi ruhában, a mint elmélyedve hallgatja egyik b-i gavallér bókáját, A. ur azonban épen nem jó zavarba, bemegy a másik szobába s a jövendőbeli anyósának, a ki már teljesen készen volt mindennel, tudtára adja, hogy az esküvő el lesz halasztva. — Szent Isten, hát miért? — Kérdezze meg az aramtól! — A mama, a ki a nagy sietségben már egészen elfeledte leányát, kinek felöltöztetésére egy egész sereg „fraj” lett szerződötve, berohan s ott találja K. kisasszonyt, most már egyedül, a mint egy regényt olvas. — Leányom, kiáltá velőtrázó hangon, — te így? — Ráérint! — felelé komolyan a leány, A. ur e feleltre végre kijött nyugalmából s a jeggyűrűt oda dobta a leány elé. A mama majd hanyat esett, s a jegyesek elfordulva — sirtak. Ez az ellágyulás megkönnyítette a békekető beavatkozást s a midőn a vőlegény kijelenté hogy K. kisasszony magaviselete előtte teljesen érthetetlen, a síró leány durczásan felelé: „Hát mért nem haragszik már?” Természetesen megtörtént most is a kibékülés s az egész baj csak az volt, hogy a lakodalom — egy órával később történt meg.

A párviadal. Az angyalszépségű Zs. . Amliába két ügyvéd, A. és B., halálig volt szerelmes. Amália ugy látszott, inkább A. . . hoz vonzódott, a miért is B. . . szabadulni kívánván alkalmatlan vetélytársától. A. . . től ezt kihívja párviadalra; A. . . elfogadja. A küzdőten megjelenén mindakettő, azt mondja A. . . : „én karddal nem igen tudok bánni, de itt van két töltött pisztoly válasz-zon magának az ur: én kegyednek átengedem az első lövést.” B. . . rááll. Célba veszi ellenet, tudniillik A. . . eldurranja a pisztolyt, s A. . . földre rogyik. B. . . jónak találta még aznap külföldre utazni. Midőn ott M. . . városban már két hónap óta időzött egyszer valamelyik kávéházban megpillantja őt egy földije, a ki azonnal feljéje jöven, megszólítja: — „Ah kedves B. . . barátom! — mi hozott téged ide M. . . be? mit keressz te itten a külföldön?” B. . . hát nem tudok kedves barátom, hogy A. . . ügyvédet párviadalban agyonlöttem? A földi: „Agyonlötted? hahaha! hát nem tudod hogy A. . . ügyvéd legjobb egészségnek örvend, s ezelőtt három héttel megházasodott a szép Zs. Amáliával?” B. . . rutul rá volt szedve. A pisztolyok csak folytatásra voltak töltve.

A ki a jónak tapasztalt, szilárd hitelű, népies gyógyszerek használata ellen harezol, ezzel ugyan a kevésbé jómódú, a szegényebb néposztálynak nem tesz semmi jó szolgálatot. Minden korban, a meddig

csak emlékeztünk voltak oly gyógyszerek, a melyeket minden családban háziszerekül használtak. Az előhaladó tudománnyal ezek is mindinkább javultak, tökéletesedtek, s a pásztoember kenőcse, a javasasszony bájjala s csodacseppei helyét oly háziszerek foglalták el, melyeket szakértők kipróbáltak s ajánlottak. Ez áll főképp a közönség által már oly sok év óta kegyelt Brandt R. gyógyszerész-féle svájezi labdacokra nézve. Legelső orvosi tekintélyek s százi a gyakorló orvosoknak ajánlották, mint a legkellemesebb, legbiztosabb s legártalmatlanabb hashajtó szert. Ép ezért semmiféle gáncsoskodó nyilatkozatok által ne engedjük magunkat befolyásoltni, hanem tegyünk kísérletet a svájezi labdacokkal, melyek dobozonként 70 krért a gyógyszerárakban kaphatók, s az orvosok ítéletének igazat fogunk adni.

Humor.

Egy világi albumából. „Ha egy nő valami történetet mond el, mindig levonhatsz belőle, kivéve ha koráról van szó: ilyenkor mindig hozzá tehetesz valamit!” — Tudni akarja asszonyom, miért volt a görögknél a viszhang nő által képviselve? . . . Valószínűleg azért, mivel a nőké mindig az utolsó szó! — „Ha a bábnak kicsinyek, akkor játékbábnak nevezünk őket és játszunk velük, ha megnöttek, divatbábu a nevük s ők játszanak velünk.” — Az erény sarkocvei többnyire az ékszerésznél kaphatók. — Az irást férfi gondolta ki, az utóiratot nő. — „A nő életében is minden évnek 12 hónapja van, kivéve a gyászévet.”

Megjegyzés a karzatról. Husz évvel ezelőtt rendszeren nemetből fordított szinművekkel traktálták színészeink a közönséget Derecskén Gallotti Emiliát adták. A herceg a nőnek szerelmi ajánlatokat tesz, a mire a czimszerepet viselő hölgy visszaborzad. A karzaton egy ott szállásoló privátdiener erre elneveti magát és leszól: — De már jobban érti ezt a mesterséget az én uram, a kapitány, ki engem levéllel s hat arannyal küldött e makraneczokodó menyecskekéhez.

Tanács, házasulandó fiatal embereknek. Egy amerikai anya a következő tanácsokat adta házasulandó fiának: Ne nőtülj meg, mielőtt nem sikerült reggelentint egypárszor úgy bejutni az általad kiszemelt leány házába, hogy ő semmit se tudjon róla. Meg kell tudnod, mennyi ideig alszik és meg kell vigyáznod, vajjon reggel olyan-e az arczsine, mint este? Szükséges, hogy pongyolában lássad őt és meglessed, mit beszél reggel anyjával. Ha barátságatlan és teleselő az édesanyjával, akkor később veled is az lesz. De ha korán kel, pongyolája tiszta, ha ugyanazzal a mosolylyal és barátságos módon beszél anyjával, mint az előző este veled, akkor vedd el édes fiam.

Amerikiasan. Egy amerikai elmegy a kórházba, beteg barátja látogatására. — Hogy vagy? — Nagyon rosszul, kedves barátom; annyira vagyok, hogy az orvos nem engedi meg a legesekélybb mozgást sem, azt mondja, hogy rögtön szörnyet halok, ha a bal oldalomra fordulok. — Ne mondd! — Ugy van, amint mondom. Lehetetlen! — Nem hiszed? Fogadjunk öt dollárba: — Tartom! No hát lásd! Ezeket mondra balfelére fordult és azonnal meghalt. — Lám a hunezut biztosra vette! — mondá a másik s az öt dollárt az ágy szélére téve, távozott.

Nevezetes férfiak a nőkről. Plató az asszonyoknak hasonló jogokat és neveltetést óhajtott a férfiakal; az ő véleményén voltak: Plutarch, Socrates, Perikles, Demosthenes. — Boecaeio az angyalok közé emeli őket. — Dürer Albert így nyilatkozik: „Még az egekbe sem kívánkozom, ha ott asszonyok nincsenek.” — Birken Zsigmond az asszonyt a csodák csodájának, s a földi kedvességek fogalmának nevezé. — Fichte, a bölcsész így nyilatkozott: „egy nőtlen személy csak fél ember.” Kant egykor vőfélye volt egy igen egyenetlen koru házaspárnak; a vőlegény 70, a menyasszony csak 21 éves volt. A vendégek között egy asszonyság is volt, ki rég vágyott Kanttal megismerkedni. A mint alkalma nyílt, e szavakkal közelít meg Kantot: „Tanár ur! remélhetők-e még e házasságból gyermekek?” Kant végig nézett az asszonyságon, azután komolyan ezt válaszolta: „Nem remélhetni — hanem félni lehet, hogy lesznek!”

Berlini bölcsesség. Ez a „berlini bölcsesség” tulajdonképen nem egyéb — párisi szellemességnél. A párisi „Figaro” újságolja ugyanis olvasóinak, hogy a berlini sörházakban most zsinórral ellátott kis pléhtáblákat árulnak ilyen felirással: „Sok sört találtam inni. Vigyetek haza; X utca, y szám alá.” Ezt a táblát azután nyakukba akasztják szenvedélyes sörkedvelők, a kik nem bíznak az erejükben. — Si non e vero, e ben trovato.

Házassági ajánlat. Az utóbbi napokban több párisi lapban a következő házassági ajánlat volt olvasható: „Hivatalnok vagyok, évi jövedelmem 12 ezer frank s egy vagytalan leányt óhajtok feleségül venni, kinek nem lesz szabad sem derékfűzőt, sem fűrtözött fejet, sem tournüret viselni, mert utálok a természet eltorzítását. Ajánlatok „Természet” czimen a kiadó-hivatalhoz intézendők.” — Noha a hirdetés többször megjelent s a feleségkereső hozományt nem kívánt,

egyetlen egy ajánlat sem jelentkezett felhívására. Jelentkezett más. Megjelent tudniillik a nevezett lapok hirdetés rovatában a következő közlemény: „Pézünk nincs s szivesen fogadjánk egy 12 ezer frank magas jövedelemmel bíró magas hivatalnokot; de hogy érte a derékfűzőről, a tournürről lemondjunk . . . neveltség! Több párisi nő.”

Jó szimat. A Bach-korszakban történt. Boldogult Buday A. ki lett nevezve adminisztrátornak. Még akkor nem volt így behálózva vasutal az ország, mint most s a legközelebbi vasutállomás beregmegegyéhez Nyiregyháza volt. Budapestről jöve itt szállott le az adminisztrátor a vasutról, azonban kerülni akarra minden ünnepélyes és hivatalos fogadtatást, senkit sem értesített jöveteléről. Mindennek daczára a megyei pandurok, Uszky B. megyei csendbiztossal élőkön, elibe rukkoltak lóháton s üdvözölték Budayt. Az szivesen vette a figyelmet, azonban legelőbb is azt kérde a csendbiztostól: — De hát hogyan tudták meg az urak, hogy jövök, mikor én azt senkivel sem tudattam? — Hja uram, felelé a kérkedő csendbiztos, mellét verve, messziről megérzi a kutya a dögöt!

Felvidéki hírek.

Abauj. — Kassa püspöke. Bubies Zsigmond, kassa-egyházmegeyi püspök kedden d. e. 10 órakor Budapestén Sándor-utczai saját házában fogadta a kassai r. kath. klerus hódoló küldöttségét, melynek tagjai voltak: Répászky József, Dessewffy Sándor és Szinyei de Merse kanonok urak. Az új püspök a küldöttség előtt azon kijelentést tette, hogy egyházmegyeje papságát Terebesen ő Felsőge magas színe elé ő fogja vezetni, hogy papjaival jobbágyi hűségét a király lábai elé tegye. Bubies e czéleből Terebesre utazott, hol a fővárosban járt kanonok-küldöttséggel vasárnap reggel találkozott. A püspök Kassára jövele még bizonytalan, a mennyiben pápai praecanonisatioja még nem történt meg és a püspöki székhely csak ezen aktus után mehet végbe, a mi valószínűleg október havában lesz.

Főispáni jubileum. A Darvas Imre, abauj. főispán tíz évi kormányzati jubileumának ünnepélyes előkészítő vegyes tagu bizottság, mult esütörtökön d. u. 3 órakor tartotta első értekezletét a vármegyei ház nagy tanácsstermben. A szép számmal megjelent tagokat Comáromy László kir. tanácsos, megyei alispán fogadta, ki a gyűlésen is elnököl. A bizottság élénk lelkesedéssel fogott kedves feladatához, s midőn hosszabb eszmecsere után az ünnepély megtartása idejé f. é. november hóra tűzte ki, a megyei alispán és a városi polgármester közös elnökele alatt szűkebb körű albizottságot választott az ünnepély részletes programjának kidolgozására. E bizottság nyomban összeült és erre vonatkozó javaslatát legközelebb terjeszti elő az egybehivandó értekezletnek.

Albrecht főherceg esütörtökön este érkezett Kassára. Fogadtatásánál a pályaházban a katonai méltóságokon kívül Darvas főispán, Münster polgármester és Saád főkapitány jelentek meg. A főherceg pénteken a kora reggeli órákban Braumüller hadtest parancsnokot fogadta, ki a király-hadgyakorlatokra vonatkozó terveket és a megoldandó feladatokat terjesztette eléje. Hogy ezen feladatok mielőbbi allanak, az egyes hadoszlopok és csapatok minő pozícióba lesznek felállítva, ezuttal a legnagyobb titokban tartott úgy, hogy még a főbrangó törzsisztek sem ismerik az intézkedéseket, tehát legalább is naiv dolognak tünhetik fel azoknak, a kik az ügyekbe beavatva, egyes lapok kürtöléseit olvassák, hogy hol és mi fog lenni a terebi hadgyakorlatokon. A főherceg déli fél egy órakor 22 teritékű dejunert adott, melyre polgári részről a főispán, polgármester és főkapitány voltak hivatalosak. A főherceg és kísérete a villásreggeli végeztével lóra ült és a kiinduló katonaság elé lovagolt az új temető felé, a hol állást foglalva, a katonaság óriási hosszú sorának definéját élvezte végig. A kivonulásra a rendőrség hat közrendőrt Nagy Lajos tizedes vezetése mellett rendelt ki a rendet fentartani, mely feladatnak a rendőrség, daczára hogy óriási néptömeg indult ki az impozáns látvány reményében, igen szépen megfelelt. A midőn a katonaság elvonult, Albrecht főherceg fődvarmestere odalovagolt a rendőrtizedeshez és a főherceg nevében köszönetét és a tapasztalt rendfentartásért elismerését fejezte ki s hozzátette, hogy ne fáradjanak tovább, mert a főherceg Báraza felé veszi útját, honnan az esti órákban tért vissza szállására. A főherceg kocsin indult el kíséretével Opaczka irányában Terebesre. (K. sz.)

Loyalis kovács. A mint f. hó 8-án Albrecht főherceg ő fensége Kassán a Schalkház szálló előtt kocsijáról leszállott, egy helybeli kovácsmester, ellenére annak, hogy minden ünnepélyes fogadtatás el volt tiltva, borkedvű lelkesültségében és loyaltásában nagyszerű óvációban akarta részesíteni a főherceget. Oda furakodott ugyanis a hintóhoz, harsány hangon éltette Kassa városát, utána a főherceget, azután kitérta karját és megakarta ölelni ő fenséget. Szerencsére észrevették a körülállók a berugott polgár szándékát s még idejekorán tolták félre, úgy hogy a főherceg szerencsésen megmenekült a boriz pusztól.

Megszökött feyencz. Az ungvári törvény-szék által 15 évi feygházra ítélt Tatalovics Dimitru nevezetű szerb feyencz esütörtökön este egy más fogoly társaságában két fogház ór által kisérve, a kassai vasuti állomásra érkeztek, hogy innen a legközelebbi vonattal Illavára szállitassanak. A két feyencz

azonbar gyet ta a feye zón vol czolt fe a másik így csai esti hor hábar házat, s sággal

R sa i kap ezért le Schwarc nyérbe, kosárfo emelt e megis t meg. Se az ügyé lan. A kisérte, rendőr á hogy pá zatán, le sággal e magat a rácsón, emelet b bámulta ez uton, ugrott é lenül ta meggátó s úgy h Egy haj isteni g ügyes ke től ő ne az a szé Az ugyan

leánya — goskodot 1878 óta ki jóslás nyen hív szer bejé lan fejec csak hall ról-másr malmára czigányas a leánytő ségesen a Mária m boltha ar szepegni az ártatlan met. Bad egy forint minek a este a lea Csonka a leány elé vett föl é szerdán r mi lesz. . . lábai elé kivüle sen terhetől s belére, de tudva mi csakugyan ólálkodtak bácsi gon legyen ba Mária elu

közli, ő te nácsosnak demia ren tisztviselő közügyek réseül, saj nemessége mányozta. tett fia.

— K egylet hely hogy itt m betegszálló.

Paksz zott Kassán Hányi Győ

Gön Mártonban Magyarorsz mondjuk. N kik az bli nagy magy a Kárpátok olyat, a ki pánszlávnak Csehországo ken kívül n szlávjai a m nek le Euró

ezett felhívására. A nevezett lapok...

történt. Boldogult atornak. Még ak- az ország, mint beregmegyehez...

ubies Zsigmond, e. 10 órakor Bu-fogadta a kassai melynek tagjai...

Imre, abaujm. nak ünnepélyt esítőtörtökön d. a vármegyeház...

n este érkezett a katonai mel- er polgármester...

hat közren- rendelt ki rendőrség, da- az imponáns...

S-án Albrecht z szálló előtt smester, elle- fogadtatás el- loyálításában...

nyan hangon et, azután kí- gét. Szeren- polgár szán- y hogy a fő- ritzu pusztól. vári törvény- rics Dimitru egy más fő- s-én, a kas- en a legköze- két fegyencz

azonban, a midőn a kassai állomásra beérkeztek, ür- gyet találtak a távozásra. Az egyik fogházor kikísérte...

Repülő pinczér. Folyó hó 5-én délután, a kas- sai kapitányság Schwarzcz Tivadar rozgonyi pin- czért lopás miatt átkísértette a kir. ügyészséghez...

A babona. Egy előkelő polgári ház 15 éves leánya — nevezük Margitnak — atyja üzletében szor- goskodott és szolgálta ki a vevőket. Csonka Mária...

Uj magyar nemes. Mint a hivatalos la- közli, ő felsége Pöschl Ede nyugalmozott banyata- nácsonnak és a selmezi bányászati és erdőszeti aka- demia rendes tanárának...

Károly Lajos főherceg, mint a vörös-kereszt egyet helyettes védnöke, f. hó 15-én érkezik Kassára, hogy itt megtekintse a sebesült szállító-oszlopot, a betegszálló-állomást és a tartalék-kórházat.

Paksy József, kir. ügyész, három hétre eltávo- zott Kassáról, mely idő alatt az ügyészi teendőket Hányi Győző alügyész végzi.

Gömör-Liptó: A Živena. Turóc-Szt.- Mártonban tót asszonyok fényes kiállítás rendeztek Magyarországnak számára. Azaz hogy tévedünk, ha ezt mondjuk. Nem Magyarországnak számára rendezték, nekik az bliktéri. Nem hittak meg oda embert sem...

Hát legyen kinek-kinek a gusztusa szerint. Igaz, hogy a politikáló asszonyok kiállhatatlanabbak a politikus eszmiadiánál, de végre is, ha a tót asszonyoknak ez a gyengéjük, mi erről sem tehetünk. Nem is e miatt, hanem más oknál fogva szólunk a Živena ki- állításáról. A körülmény, a melyért foglalkozunk a politikusi kiállítással, az a nagy dissonancia, mely a nemzetek fanatikusait és józan politikusait oly meg- lepő találkozásban mutatják be ép nálunk. Turóc- Szt.-Mártonban kigyót-bekát kiált a pánszláv banda a magyar nemzetre; ugyanakkor a szerbek királya Ma- gyarország boldogságáért üríti poharát az alföldi sík- ságon és a Magas Tatra bércei közt; vendége két magyar főurnak, kik mindketten derék hazafiak és mely mindkettőnek birtokain lakik és találja kenyerét. Vajjon nem látják-e a mi pánszlávaink ebben a szerb-magyar barátságban az ő leveik diadalának utó- piáját? Avagy ok kigyógyíthatlanok ama rögeszméjök- ből, hogy minden sláv az orosz kanesukát látja a hetedik paradicsomnak? Sajnáljuk őket, ha így van a dolog. Csak az vigasztaló, hogy rögeszméjük telje- sen ártalmatlan. Szívünkbenől óhajjuk meggyógyu- lásukat.

Lázongás a baptisták miatt. A lipító-ujvári csendőrök Vavrison letartóztatták Ilanoszki János oda való lakost, mert feleségét szül. Uliusz Máriaét előtte való napon az egész napra az istállóba bezárta s étel nélkül tartotta, majd pedig másnap reggel egy nyolcz kilós lánczezal a község közepén levő jegenyefához kötötte, verte, kínoztta. Sőt még segítőtje is akadt Krajczár Mihály személyében, ki szintén verte s a ruháját s letépte róla. A szerencsétlen asszonyt a csendőr járőr szabadította meg kintzótól s Verik Zsuzsanna vette magához, ő nyitotta fel a lánczon levő lakatot is egy szöggel. A vérengző férjet a csendőrök letartóztatták, de a községbeliek közül többen ki akarták őt fogsá- gából szabadítani, lázítani kezdték a népet a két csendőr ellen s csak ezek erőyes fellépésének tulajdonítható, hogy nagyobb baj nem történt, mert a nép már kaszákkal volt felfegyverezve. — E brutálításra pedig az adott okot, hogy Vavrison az evangélikusok közül már mintegy 60 áttért a baptista vallásra s ezek kö- zött a nevezett szerencsétlen asszony is; ezt akarta belőle férje kiverni. Most már a lipító-ujvári járás- bíróság börtönében elmélkedhetik szomorú sorsa felett s hogy nem lett volna-e neki is jobb baptistává lenni. A vizsgálat megejtésével a lipító-ujvári kir. járásbírósgát bízott meg.

A turóc-szentmártoni „Národne Noviny” „Hogy állunk?” című cikkében elpanaszolja, hogy a tótság el van nyomva. Elnyomatásunkban — így szól a cikk — már semmiféle nemzetiségi jogunk nincs, sőt nyíltan kimondja, a törvényen kívül állunk, mert a tót ember a saját nyelvén nem talál igazságot Magyarországon, esakis az isteni kegyelemre támasz- kodunk és a jó emberekre, legyenek azok oroszok, magyarok, vagy törökök, csak visszanyerjük nemzeti- ségi jogainkat s nyelvünk tisztelben tartassék; kö- szönnel fogunk tartozni az isteni gondviselésnek, mert a mai tót helotizmus szatirája az 1869. évi nem- zetiségi törvénynek; pedig mi még se vagyunk itt azért, hogy valami „hazafi” által eltapostassunk. „Dölyf előzi meg a bukást!”

Vérbe-fagyva. Beke M. vasuti munkás, e napokban a nadabulai koreszmában mulatott három legénytársával, s borozgatás közben összeszolalkoztak, mire aztán abból az elvből kiindulva, hogy az oko- sabb enged, ott hagyta őket, s befelé jött Rozsnyóra. Három ott hagyott társa időközben mást gondolt, utána futottak Beke Mártonnak, azt az uton le- kapták a tiz körméről, aztán pedig kövekkel addig ütötték fejét, míg teljesen elvesztette eszméletét, s így magára hagyta Gyermekek akadtak az aludt vé- rőcsében fekvő, a felismerhetlenség összevertett fiat- tal emberre, s azok szaladtak be a faluba segélyért, úgy vitték haza rokonai, a kik kétségbe voltak esve állapota felett, mert jó ideig nem adott életjelet ma- gáról; a helyszínére hívott vasuti orvos látta el első segélylyel a sérültet, a kinek feje vagy hét helyen be van törve, arca összezuva, s fülkagylója is be- szakítva; a nagy vérvettség folytán egyik ajúlásból a másikba esik és hosszabb ideig ágyához lesz sze- gyezve. A csendőség még aznap este kiment a hely- színére s feljelentette a lelketlen betyárokat a ható- ságnak. (R. H.)

A toronyról leugrott. Noszág Teophil, 72 éves fekete-lehotai ágost. evang. lelkész, f. hó 2-án d. u. a hitközség templom-toronyának felső ablakából, öngyilkossági szándékból leugrott és szörnyet halt; a megejtett orosrendőri vizsgálat szerint az agrárkódás következtében elhalt egyéneknek, mind a két lábára eltört, s különösen jobb lábának csontjai darabokra forgácsolódtak; a koponyája is be volt zúzva több helyen. Hogy mi indította a magas koru — csak nyolcz év óta nős — egyházi férfit ez irtózatoss es- lekedetre, az a hozzá közel állók titka marad.

Máramaros: Egy betörés története. M.-Szigeten egy tragikomikus bűneset fordult e ő a mult héten. A tettes azonnal meglakolt s így az igaz- ságszolgáltatás behunyja szemét és nem ildózi tovább a bűnöst. Egy vállalkozó uri ember indul éjféltájban hazafelé és észreveszi, hogy egyik nem épen magas ház földszintes ablakán csak a redőny van bezárva, a felső ablak nyitva tátong. A szoba belsejében az itt működő szintársulat egyik felkent papnője piheni ki fáradalmait a hosszú szereplés után. A „vállalkozó” (ugy tudjuk a vállalkozók mérnökari branchéhoz tartozik) feltaszítja ügyes kézzel a redőnyt s mir- már befelé hatol, midőn a szép hölgy odában észre-

veszi és jajveszékelve segítségért kiáltoz. Csakhamar két öregasszony ront a vakmerő betörőnek s a kony- hából előhozott fakalakkal úgy elverik az ablak párkányán lovagló gavallért hogy az elkeseredve kiált fel: „Hisz ez már nem komédia, hanem tragédia!” — Meg van czáfolva a közmondás, hogy: „ajki mer, az nyer!”

Attérés. Ritka keresztelési ünnepély ment végbe mult hó 27-én Sós-Ujfaluban, hol a gör. kath. szertartás szerint Nagy-Boldogasszony napján a szo- kásos évi bucsu (prasznek) ünnepeltetett. Gelbovits Lébi 28 éves izraelita, a szent mise végén igen nagy- számú közönség jelenlétében vette fel a kereszttség szentségét. Volenszky Bazil s.-ujfalusi buzgó lelkes a nagy közönség s több intelligens egyének érdeklő- dése, — de különösen az igen kicsi s zsufolásig telt templom térszűke miatt a szertartást a templomelöltti téren végezte. A kereszttségben Lébi úr, Mihály ne- vet nyert. A keresztelés után az új keresztelt részére pénzbeli gyűjtés rendeztetett. Sós-Ujfaluban Volenszky Bazil lelkészkedése alatt e hittérítői ténykedését, mint „jó pásztor”, már több ízben teljesíté, Valódi missio- nariusként szerepel három kis községe nem keresztény vallásu lakói közt. Nemkülömben S.-ujfalun (anya- egyház), Csarnató és Kis-Tarna eme elzárt hegyen s völgyben elterülő községekben a tanügy terén is — a körülményekhez képest — nem várt haladás tapasz- talható. Ő mint nagyon természetes — iskolai igazgató, fáradságot nem kímélve igyekszik emelni eme három elzárt község rendkívül sok nehézségekkel küzdő is- kolaügyét. A magyarnyelv tanítását iskoláiban, tölle telhetőleg buzgó ellenőrzi. Ha az ember e hegyekre, völgyekre kirándul (mint e sorok írója is), csak el- csudálkozik, hogy az odavaló s itt-ott a hegyeken pásztoroskodó oroszajku gyerekek mily szépen s tisz- tességesen üdvözlők magyarnyelven az ott járó, sőt útbaigazítást magyarul elégeérthetőn nyer tőlök. Ez is nagy haladás már a hegyeken.

Rabbinusi babona. A szigeti orthodox hit- község rabbiája Teitelbaum, midőn pár héttel ezelőtt M.-Szigeten a vörheny és diphteritis nagyobb mérv- ben kezdett pusztítani, különösen a zsidó gyermekek között, arra csodátevő gondolatra jött és azt végre is hajtotta, hogy a zsidó gyermekeket szekerekre ra- katta, s a Csárdára és Sztalinára küldte, tehát a vi- zen túl fekvő részre, azt állítván, s azt hitetvén el, vakon hívó hiveivel, miszerint ezzel a száraz lábbal átvándorlással, nem ugyan a veres tengeren, hanem a vereses Izán és Tiszán, a járványt megfogja Isten szüntetni. A csodajuttat hatás nélkül maradt, medrt a járvány a közelebbi napokban, fájdalom még nagyobb mértékben ütötte fel vészthozó fejét, és pedig épen a zsidó gyermekek között; a rabbinus tehát újabb ihletségtől érezte magát megszállottnak, s tegnap egy zsidó fiut esketett össze egy zsidó leánnyal, a zsidó temetőben és pedig zeneszó mellett, úgy okoskodván, hogy a halál elrémül a zene hangjától s nem fogja akarni tovább benépesíteni azt a területet, a hol há- zasságkötés által daczolnak az ő hatalmával. De a mi zsidóink nagyobb része sokkal okosabb a rabbi- nusról, mert mert hűségesen hivatják az orvost, ha beteg van házuknál, s engedik a rabbinust folytatni az ő örült hóhortjait, hogy ne mondjuk ezeltudatos szemfényvesztéseit.

Szepes: A lánya becsületéért. E hó 2-án éjjel a lengyel határ mellett fekvő Szesavnitz faluban egy Banyik János nevű parasztagáda agyonlőtte szom- szédját, Veezej Mártont. Banyik a régi időkben jó ba- rátságban állott Veezejel, de egy köztük fenforgott örökségi ügy nagyon meglazította baráti viszonyukat. Ez időtől fogva a két gazda semmi alkalmat el nem mulasztott, hogy egymásnak bosszúságot okozzanak. Különösen Veezej, ki a párben győztes lett, nyilatko- zott folyton becsmerőleg Banyikról és családjáról, úgy hogy az ily eseteknek nem ritkán utcai vereke- dés lett a vége. Az említett nap estéjén Banyik és leánya házuk előtt ültek, midőn Veezej házából kilé- pett a szomszédjához fordulva, kérdé: „No szomszéd megérett-e már a kukoricájuk?” — Megérett biz’ az” — felelé Banyik — „akár csak kend’ az akasz- tófára!” Ennek természetesen eszaváltás lett a követ- kezménye, melynek folyama alatt Veezej azt kiáltotta oda Banyiknak: „Annyit sem ér a kend esze, mint a lánya becsülete!” Banyik felbőszülve az igazságtalan sértésen, házába rohant s felragadván puskáját, a menekülő Veezej után szaladt. Épen midőn ez háza kapujába lépett, érkezett oda Banyik s hába lőtte a boldogtalan embert. A lővés oly szerencsétlenül érte Veezejt, hogy néhány percz múlva meghalt. Banyik eltűnt s most keresik. Azt hiszik hogy öngyil- kossá lett, mert fegyverét magával vitte. A dologban a legérdekesebb az, hogy Veezej vagyonát — mint- hogy nő és gyermekek nélkül halt el — ға gyilkos, illetve ennek családja fogják örökölni, mint legköze- lebbi rokonok.

A fecskék vándorlása. Tudjuk, hogy a fecs- kék elköltözése rendes körülmények között szeptem- ber hó első felében történik, ritka esztendő az, a me- lyen már augusztusban hagyának el a kedves ma- dárkák bennünket. Ez eszten őn még augusztusban távoztak el tőlünk úgy a tali mint a füstí fecskék, pedig azt is tudjuk hogy nem tarto- zik ritkaságok közé midőn füstí fecskékkel itt- ott még október végén is találkozunk. A fecskék ezen rendkívüli korai távozásukból hamar bekövetkez- hető tére következtetnek; mi azonban másban ke- resszük elköltözésük okát, abban ugyan is, hogy au- gusztusunk vége hirtelen teljes őszi időre változott, mely a rovarok életét mindenütt megtámadta, így ré-

szint a szokatlan hideg, részint az élelem hiánya készítette őket a nagy vándorútra.

— **Magyar színészet Iglón.** Bogyó Alajos magyar színtársulata Iglón egy hét óta tartja előadásait, színre kerültek eddig: A sátn leánya, Czigány báró, A nőemancipáció, ő nem féltékeny, A kornovilli harangok. A szép őszi időjárás és távol tartja még a közönség legnagyobb részét a színháztól.

Kettős jubileum. A löcei evang. hitközség szeptember 18-án fogja temploma felszentelésének 50. évfordulóját megünnepelni. 1837-ben lett ugyanis a külvárosban állott szerény templom helyébe a nagy áldozatokkal a város főterén emelt, ha nem is egészen sikerült, de mindenesetre díszes kupolás templom fölavatva. Ennek felszentelési ünnepélyével összekötve egy másik, ritka jubiléus szolgálati megemlékezés is, ugyanez egyház agg organistája, a széles körben ösmert és tisztelt Wagner Vilmos, ki a templom felszentelésének első napja óta máig, folyton lankadatlan buzgalom és egyaránthev lelkesedéssel kíséri az áhitatos imádkozók énekeit orgánáján, templomával egyszerre üli meg szolgálatának félszázados jubileumát.

— **Tüz.** Szeptember hó 7-én délután a Branyiszko tövén fekvő Polyanócz nevű helységben tűz ütött, mely rövid idő alatt az egész falut elpusztította. Az 58 ház számmal bíró faluhól csak a templom és néhány lakóház maradt épségben és a szegény népesség szomorú jövőnek néz elébe. A szepesváraljai tűzoltók rövid idő alatt ott termettek, de a dühöngő elemet nem fékezheték meg s csak néhány épületet menthettek meg.

— **Császka Gy. püspök** szeptember 10-én Lőcsére érkezett, szept. 11-én osztotta ki a bérlemény szentségét. Diadalivék, küldöttségek ünnepi beszéddel fogadták a főpapot. Felekezeti különbség nélkül mindenütt a legnagyobb és szívvelyes előzékenységgel találkoztak. Nem is csoda, hogy a püspök ki Lőcséért — különösen iskola ügyét illetőleg ismételve oly nagy lelki áldozatot hozott, ott kiválólag melegen és szívvelyesen fogadtattak.

Ung: Kinós ügy. A hajdudorogi papválasztás alkalmával elkövetett bűntények fölött, a munkács-egyházmezei sz.-szék — a mint azt már megírtuk — ítéletet hozott augusztus 30-án tartott ülésében. A jegyzőkönyv a szept. 7-iki ülésben hiteltelenségén, Dazilovics János hajdu-dorogi vicarius, továbbá Végő és társai ellen a sz.-széki ügyész utasítva lett a szentségárusítást per megindítani. Végő Miklós káplán a papi ténykedésektől eltartott és felfüggesztetett. Hajdu-Dorogon pedig az augusztus 27-én elkövetett botrány ügyében, a midőn a Mária-pócsi búcsúról hazatérteket a felbérlet esésével megátámadta, a közigazgatás részéről erélyes vizsgálat folyik, s a napokban bevárják a debreczeni törvényszék vizsgáló biráját. Megjegyezzük, hogy az e. m. kormányhoz egy jelentést adtak be H.-Dorog polgárai, melyben a szentségtörő botrány okozójául egyenesen Danilovics János vicariust nevezik meg és sürögő elmozdítását kérelmezik. — Különben a panaszosok a főügyet a primási szék elé terjesztik.

— **Az új szatmári püspök.** Az üresedésben lévő szatmári püspökségre a magyar minisztertanács Meszlényi Gyula esztergemi kanonokot, Kossuth Lajos sógorát jelölte ki.

— **Kinevezések.** Papp Bertalan, volt kir. jbsági irnokot, az északkeleti vasút igazgatósága kinevezte a szatmári vasúti állomáshoz segédraktárnoknak. — Dzubay Béla, ungvári jbsági gyakornok kinevezetett ugyanide aljegyzőnek. — Kopeczek József, az ungvári vasúti állomás főnöke, áthelyeztetett Munkácsra.

— **Eljegyzés.** Horváth József, vasúti altiszt Belinczen, ki par év előtt — mint rétmester — Ungvár környékén alagsóvezetési munkálatokat teljesített, eljegyezte Csatózky Teréz kisasszonyt Oroslánoson.

— **Kinevezés.** Jaczkovics Sándor ungvár-cze-holnyai segédlelkész tasi lelkészül nevezetett ki. (U.)

— **Egy uszoris zsidó és fia.** G. Ábrahám, hírbedt uszoris zsidóról a következő esetet beszélik. Az illető uszoris felmondott kisebb gyermekei nevelőjének, mert ez valami pajkosságért büntetéképen megverte egyik gyermekét és a nevelőjének járó 240 frtból 110 frtot fizetett ki. Midőn a nevelő a rendes időnél korábban a vasúti állomásra ment, s várta a vonat indulását, — megjelent az uszoris nagy fia, s addig zaklatta a szegény, különben szintén zsidó nőt, míg az teljesítette követelését s megmutatta az uszorsától kielégítéstül kapott 130 frtot. Az uszoris fia ekkor elkapta a nőtől a pénztárczát, kivette belőle a 130 frtot s azzal ott hagyta az irtalomért eszedő s az ő kezét esőkölö kétségbeesett nőt. A nevelő, ámbár több pénze is volt, nem utazott el, hanem visszajött a városba s az erőszakos fosztogatást bejelentette a rendőrkapitányának, ki azután ismét erélyességével kényszerítette a vérszopókat az erőszakkal elrablott 130 frt visszaadására. (U.)

— **Ref. püspöki látogatás.** Ungvárról írják, hogy az egyházak látogatása közben odaérkezett Kun Bertalan ref. püspököt igen nagy tisztelettel fogadták. Lehozky Béla polgármester, több hatósági taggal s a ref. egyház számos híveivel kocsin ment eléje, hogy a város határán üdvözlőjk s ünnepélyesen bekísérjék. Nagy néptömeg gyűlt a lelkészi lakhoz s a felállított diadalívnel nagy éljenzés s alkalmi beszédek voltak a templomban fehér-ruhás lányok álltak, virágokkrétül nyujtva át. Az istentiszteleten Tóth Lajos segédlelkész adta elő az ungvári egyház történetét.

Délután a lelkészlak udvarán, csinos sátor alatt nyolczvan terítéku ebéd volt, melynek berendezését Sárkány Imréné szül. Makay Etel uróné vezette, ki szintén részt vett az ebéden. Jelen voltak: Pásztélyi János püspök, (ki első emelt poharat az ünnepelt ref. püspökért) gr. Török József főispán, ki az összes papságot éllette, Firczak Gyula nagyprépost, Kende Péter alispán, stb. A ref. püspök éllette a munkási püspököt s a felekezet egyetértését. Megemlékeztek a ref. egyházkerület főgondnokáról, bíró Vay Miklósról is. A felekezeti egyetértés szép jele volt Firczak Gyula munkási nagyprépost felköszöntője is, melylyel a házigazdához fordult: Makay János ref. esperes lelkészhez, harmincznyolcz éve már, hogy ungvári lelképásztor. Általában az egész lakomát a felekezetek közti béke fenkölt szelleme jellemzi.

Zemplén: Ritka és lélekemelő ünnepély színhelye volt e napokban Agyagos község, hol a vidéknek szép számmal egybegyűlt közönsége jelenlétében az ottani g. hath. templomban ujjonnan felállított oltár és új iskola szenteltetett fall Midőn Zemplénvármegye közigazgatási bizottsága határozatilag kimondotta, hogy az agyagos régi iskola használatlanlansága miatt bezárandó; érdemekben gazdag főszolgabíró Füzesséry György és Adamkovics István, az agyagos g. hath. egyház fenkölt szellemű lelkésze, közakarattal elhatározták, hogy a népvádelési ügy érdekében minden lehető elkövetnek, hogy a rozant régi iskolaépülete helyén egy díszes és a kor igényeinek megfelelő épületet emeljenek. Az a kitaratos következetes küzdelem, mit az e vidéken lakó és a műveltség alacsony fokán álló néppel kell folytatniuk győzedelmeskedett, a hosszas kérelem és felsőbb hatóságok parancsa megtermette a gyümölcsöt, melynek éltető hatását rövid idő múlva fogja érezni község serdülő nemzedéke. Sokat, nagyon is sok jót és szépet sorolhatnánk fel itt az előbb említett és a nép boldogításáért, jólétéért élő két urról de azt már talán többen is sebb szavakba öntve elmondották: elég legyen kívánom, hogy az Isten őket hazánk, vármegyénk díszére s családjaik örömére, az emberi élet legvégső határáig tartsa meg s adja az ég, hogy ily sorok emberekben bővelkedhessünk: Az oltár- és iskolaszentelést főt. Adamkovics István végezte. Az ünnepi aktus után vendégszerető házánál fényes lakoma volt. Kitiűtő tóasztokban sem volt hány. Eltettük a legelső magyar embert: a királyt, Füzesséry György főszolgabíró, Adamkovics István lelkészt és a jelen volt díszes hölgykoszorút. Estefelé megkezdődött a táncz, mely derült hangulatával a hajnali órákig tartotta együtt pompásul mulató társaságunkat. (Egy jelen volt.)

— **A bandérium** miuthogy annak vezetésétől Andrassy Sándor gróf betegség miatt visszalépett. Dokus Gyula főszolgabíró vezette ő Felsége, a bevonuló király előtt. A vármegye nagy zászlaját, melyet Andrassy Aladár gfné kezdeményezése folytán Zemplén hölgyei jándékoztak még a 60-as években a vármegyének s nagy darab földön ritkítja párját, Bonnyay Zsigmond vitte a bandérium élén stilszerű díszmagyar ruhába öltözve.

Rövid hírek. Regécei 3 hutta községben valami Trembeczy nevezetű kanálesináló tót életéparját szerelémféléstől fejszével agyonütötte. Ezelőtt tizenkét évvel felesége miatt megkísérlett emberölés büntetettért egy évig már szitta a börtön levegőjét. — E.-Bényéről írják, hogy az ottani községi bíró, Szilágyi József, a ki úgy látszik nem ijed meg a saját árnyékától, a községet éktelen lármával csendes éjjeli nyugodalmából fölverő, az éjjeli öröket meg elverő jól bepálinkázott siberhadat, egy „vendégkísérővel“ a kezében leszedte a lábukról s mire a csendőrség megerkezett, már bekártörtözte őket a hüvsöre. Most már egyébről sem beszélnek Bényén s vidékén, mint a derek községi bíró hős tetteről.

— **A hadgyakorlatok.** A hétfőn, kedden és szerdán megtartott Kassa mellett megtartandó hadosztály gyakorlatok a következő vezéreszméből indultak ki: Egy északról jövő nagyobb csapatot Rárfán és Eperjesen keresztül már a Hernád völgyéig nyomult előre és ereje fő részével Miskolcot, ereje mellékes részével Tokajt szándékozik elérni. Tokaj felé Kaszáról a 27. gyalog-hadosztály kirendeltetik az Ondava völgybe. A délen álló ellenfél Miskolcz mellett egy nagyobb csapatot központosít azon szándékkal, hogy a Hernád völgybe előnyomult ellenfél elé vonuljon és a 15. gyaloghadosztályt, melynek egyik dandára Kassán volt, kirendeli az Ondava völgybe, hogy a jobb szárnyat biztosítsa. A 6. hadtest zárgyakorlataiban résztvevő csapatok hadrendje a következő: Gyakorlatvezető Braumüller Tivadár altábornagy; vezérkari főnök Ullmann József alezredes. — Tizenkettedik gyalogsági hadosztály: Lauerei Cziharez Alajos vezérőrnagy, vezérkari főnök Rainer Róbert őrnagy. 29-ik gyalogdandár Suconvaty Ede vezérőrnagy; 33. sorgyalogzred (I. Vilmos német császár) 4 zászlóalj; 30. gyalogdandár Stransky Károly ezredes. 5. sorgyalogzred (üresedésben) 3 zászlóalj. 25. sorgyalogzred (br. Prükler) 4 zászlóalj. — 27-ik gyalogsági hadosztály; parancsnoka Sterneki Daublebszky Mórész altábornagy; vezérkari főnök br. Versbach Manfred őrnagy. — 53. gyalogdandár I. Pechner Ferdinánd vezérőrnagy; 60. gyalogzred (br. Appel) 3 zászlóalj. 65. sorgyalogzred (I. Kees) 3 zászlóalj. — 54. gyalogdandár Pelicán Henrik vezérőrnagy; 66. sorgyalogzred (IV. Ferdinánd. toscaniai oagyherceg) 1 zászlóalj. 65. sorgyalogzred (Lajos Viktor főherceg) 1 zászlóalj; 12. huszárezred (Fratricsevics) 5¹/₂ lovasszázaddal; 7. dzsídárezred (Károly Lajos főherceg) 6¹/₂ lovasszázaddal, ú. sz. hadtest-tüzérezred (br. Filler) 5 üteggel; 11. és 12. számú nehéz ütegosztályok 6 üteggel; A 6-ik had-

test tüzérezred lovas ütegosztálya 2 üteggel. A 20. számú egészségügyi csapat. 6/2. számú szerész-osztály (15., 39., 53. sz. szekereszsakaszok). M. k. honvédcapatok: 9. feldandár 4 zászlóaljjal, 78. honvédyalogdandár Memlauer Károly ezredes; 11. sz. feldandár 3 zászlóaljjal, 12. feldandár 3 zászlóaljjal; az 5. honvédhuszárezred 1 lovasosztálya, 2 lovasszázaddal, mindössze 36 zászlóalj, 13¹/₂ lovasszázad, 13 üteg. Mint döntnökök és segéd-döntnökök Galgóczy, Paxy, és Hertein vezérőrnagyok, Becker és Mayer-Marnegg ezredesek, Tonicie őrnagy, Bartholy százados és Vivenot főhadnagyk szerepeltek illetve fognak szerepelni. Ő felsége már az első napon kedvesen inditatra érezte magát arra, hogy az ezredek jó kinézése és kitűnő állapota felett ép úgy, mint ezeknek kitűnő kiképzése felett legteljesebb megelégedését fejezze ki.

— **Tisztelő küldöttségek a királyhoz.** E. hó 11. és 12-én Töke Terebes volt Magyarország közepe. A szomszedságunkban fekvő vármegyéknek egyházi és világi fényes küldöttségei megjelentek a szerényke községben, hogy tolmácsolják küldöiknek hódoló üdvözlét, hogy alattvalói igaz hódolatulnak az alkotmányos király előtt illő kifejezést adjanak, s a király környezetének fényéhez és méltóságához járuljanak. Ő Felsége a küldöttségeket külön-külön csoportokban fogadta. A zempléni és küldöttségen kívül a következő küldöttségek tisztelegtek: 1. A tiszai ág. hitv. ev. egyházkerület. Vezetők: Czékus István püspök és Péchy Tamás ker. felügyelő. 2. Ungvármegye törvényhatósága Török József gf. főispán vezetése alatt. 3. Abauj-Torna várm. és Kassa sz. kir. város küldöttsége, élén Darvas Imre főispánnal. 4. Borsod várm. küldöttsége, Br. Vay Béla főispán vezetése mellett. 5. Eperjesi g. kath. egyház küldöttsége, Dr. Vályi János püspök vezetése alatt. 6. A kassai székesegyházi káptalan. Vezető: Bubics Zsigmond püspök. 7. A munkácsi g. kath. egyházmegye küldöttsége. Vezetője: Pásztélyi Kovács János püspök. 8. A pataki főiskola küldöttsége, Nagy Gustáv, akad. igazgató vezetése alatt. 9. A felső-zempléni ref. egyház megye küldöttsége. Vezetők: Kálniczky János esperes és Dokus Gyula egyh. megyei tanácsbíró. 10. Szabolcs vármegye küldöttsége, Gráf József főispán vezetése alatt. 11. Szepesvármegye küldöttsége vezetője: Csáky Albin gf. főispán. 12. Sárosvármegye és Eperjes szabad kir. város küldöttsége. Vezető: Mattyassovszky Tamás főispán. 13. Zemplén vármegye kir. tanfelügyelősége s tanítói testülete. Vezető: Nemes Lajos kir. tanácsos, tanfelügyelő. 14. Az also zemdléni ref. egyházmegye küldöttsége Kopré Ferenc esperes vezetése alatt. 15. Az ujhelyi kir. törvényszék s kir. járásbírósgók küldöttsége: vezető Hammersberg Jenő kir. törzs. elnök. 16. Izraeliták küldöttsége Beermann Lipót rabbi vezetése alatt.

— **József főherceg** tegnap délután a Szerezen felől jövő személyonattal érkezett a szépen felkészített vasúti állomáshoz, hol nagy néptömeg várakozott reá s lelkes óvásokban részesítette. Őfelségét megérkizésekor Matolai Etela alispán fogadta s röviden, és igaz lelkesedéssel üdvözölte. József fhg a nem várt ünnepies fogadtatást szépen megköszönve, a többek közt ezeket mondá: „legyenek meggyőződve, hogy becses jó kívánságukat a legőszintébb magyar szívöl vizszonom.“ A főherceg kíséretében volt Fejérváry br. honv. m. kir. miniszter. Nary br. Őfelsége udvarmestere, s még számos katonai kitűnőség. Innen a személyonaton tovább folytatta útját főhadai szállására Velejtére. Isten hozta!”

Felelős szerkesztő és kiadó: **Hedry Bertalan.**

744/1887. tk. sz.

Hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírre ítétek, miszerint Istvánffy Ferenc végrehajtatónak, Imling Dániel örökösei végrehajtatás szvenvedettek elleni ügyben 400 frt s jár. behajtása tekintetéből.

1. Elárvereztetik Imling Dániel nevén álló, Eperjes sz. kir. város 1210. számú tjkönyvébeni 77/a hr. számú ház hátsó része.

2. Kikiáltási ár 403 frt.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1887. évi november hó 10-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozik kötelek 40 frt 30 krt készpénzben vagy óvadékpapírban bánatpénzül letenni.

5. A vételár 2 egyenlő részletben és pedig az első részlet egy hó s a második részlet két hónappal a leütéstől számítva 6% kamattalok az eperjesi kir. adó. mint leteti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

6. A feltételek alulírt halóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság Eperjesen, 1887. évi augusztus hó 12-én. **Urbán Gyula,** kir. tszéki, mint tkvi egyes bró.

869. tk. sz. 1887.

Árverési hirdetés.

A kis-szebeni kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Kis-Szeben város kezelese alatt álló Fischer-féle alap és városi kórházi pénztár végrehajtatónak Schamo György végrehajtatás szvenvedettek elleni 21 frt 66 kr. és 27 frt 20 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtatás ügyében a kis-szebeni kir. bíróság területén levő, Kis-Szeben városában fekvő, a kis-szebeni 553. sz. tjkvben foglalt 195 és 196 hrsz. ház és kertből álló ingatlanra az árverést 729 frtban ezenzel megálapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a feunebb megjelölt ingatlan az 1887. évi október hó 3-ik napján d. e. 9 órákor az alulírott tkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alúl is eladatik fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becserének 10%-át vagyis 72 frt 90 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t-cz. 42. §-ban jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött közehez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság tkvi hatóság Kis-Szebenben, 1887. évi július hó 11-én.

Martényi

kir. bíró.

Barlet kívül rohan nyú haragot és öklével üt Férj: Barát: kedves Barát: ezek a szitk Férj: Barát: a feleség: Barát: Férj: Barát: get. Nem é hoz a játékl Mindenki kir Férj: Barát: máriásban k ön abban, h esel az egész Férj: Barát: megnyerje. F Férj: mint csak egy ifjuval e vérü délvidek Barát: mikor öt per Férj: elzárta a vilá